

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/172 z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do parametrów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz lub kompost oraz w odniesieniu do warunków przywozu karmy dla zwierząt domowych i wywozu przetworzonego obornika ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/173 z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1292/2008 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 887/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 oraz *Enterococcus faecium* CECT 4515 ⁽¹⁾ 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/174 z dnia 1 lutego 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2017/175 z dnia 25 stycznia 2017 r. w sprawie ustanowienia kryteriów oznakowania ekologicznego UE dla zakwaterowania turystycznego (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 299) ⁽¹⁾ 9
- ★ Decyzja Komisji (UE) 2017/176 z dnia 25 stycznia 2017 r. ustalająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryć podłogowych (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 303) ⁽¹⁾ 44
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/177 z dnia 31 stycznia 2017 r. w sprawie zgodności z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 wspólnej propozycji utworzenia kolejowego korytarza towarowego zwanego „bursztynowym” (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 141) 69

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/178 z dnia 31 stycznia 2017 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1111 w sprawie zgodności przedłożonego wspólnie przez zainteresowane państwa członkowskie wniosku dotyczącego przedłużenia kolejowego korytarza towarowego Morze Północne – Morze Bałtyckie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy *(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 142)* 71
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/179 z dnia 1 lutego 2017 r. ustanawiająca procedury niezbędne do funkcjonowania grupy współpracy zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii 73

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/172

z dnia 1 lutego 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do parametrów przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz lub kompost oraz w odniesieniu do warunków przywozu karmy dla zwierząt domowych i wywozu przetworzonego obornika

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 lit. c), art. 27 lit. g), art. 41 ust. 3 i art. 43 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽²⁾ określono zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym parametry przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz lub kompost oraz warunki wprowadzania do obrotu przywożonej karmy dla zwierząt domowych i przepisy dotyczące wywozu materiałów kategorii 2.
- (2) W załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 określono standardy dotyczące przekształcania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w biogaz i kompost. Zgodnie z załącznikiem V rozdział III sekcja 2 pkt 3 lit. b) właściwy organ może pod pewnymi warunkami zezwolić na stosowanie szczegółowych wymagań innych niż wymagania określone w rozdziale III.
- (3) Jednakże w takich przypadkach pozostałości fermentacyjne i kompost powinny być wprowadzane do obrotu wyłącznie w państwie członkowskim, w którym dopuszczono alternatywne parametry przekształcania. Aby zapewnić właściwemu organowi niezbędną elastyczność przy określaniu przepisów dotyczących wytwórni biogazu i kompostowni, o których mowa w rozdziale III sekcja 2 pkt 3 w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011, ze standardów określonych w rozdziale III sekcja 3 pkt 2 należy wyłączyć te standardy dotyczące pozostałości fermentacyjnych i kompostu, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie dopuściło już stosowanie alternatywnych parametrów przekształcania. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik V do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (4) Państwa członkowskie mogą zezwalać na przywóz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jedynie z państw trzecich, z których przywóz ten jest dopuszczony. Państwa członkowskie mogą zezwalać na przywóz surowej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa z państw nienależących do UE, z których dopuszczony jest przywóz produktów rybołówstwa przeznaczonych do

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

spożycia przez ludzi zgodnie z załącznikiem II do decyzji Komisji 2006/766/WE⁽¹⁾. Nie dotyczy to przywozu przetworzonej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa. Przywóz przetworzonej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa podlega pod tym względem ostrzejszym warunkom niż przywóz surowej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa. Należy dopuścić przywóz przetworzonej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa ze wszystkich państw nienależących do UE, z których dopuszczony jest przywóz surowej karmy dla zwierząt domowych uzyskanej z produktów ubocznych rybołówstwa. Należy zatem odpowiednio zmienić tabelę 2 w rozdziale II sekcja 1 w załączniku XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.

- (5) Wywóz przetworzonego obornika przeznaczonego do spalania lub usunięcia na składowisko odpadów jest zabroniony. Jednakże zgodnie z art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 wywóz tego materiału do wykorzystania w przedsiębiorstwie biogazu lub kompostowni może być dopuszczony, pod warunkiem że państwo przeznaczenia jest członkiem Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Aby umożliwić wywóz przetworzonego obornika i nawozów organicznych zawierających wyłącznie przetworzony obornik, należy określić zasady wywozu tych produktów do celów innych niż spalanie, składowanie lub wykorzystanie w wytwórniach biogazu i kompostowniach znajdujących się w państwach niebędących członkami OECD. W ramach tych zasad należy określić wymagania co najmniej równorzędne wobec wymagań dotyczących wprowadzania do obrotu przetworzonego obornika i nawozów naturalnych zawierających wyłącznie przetworzony obornik. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 25 rozporządzenia (UE) nr 142/2011 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Zasady określone w załączniku XIV rozdział V mają zastosowanie do wywozu z Unii produktów pochodnych określonych w tym rozdziale.”.

Artykuł 2

W załącznikach V i XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 6 listopada 2006 r. ustanawiająca wykazy państw i terytoriów trzecich, z których dopuszczony jest przywóz małży, szkarłupni, oślonic, ślimaków morskich i produktów rybołówstwa (Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach V i XIV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik V rozdział III sekcja 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozostałości fermentacyjne lub kompost – inne niż pozostałości i kompost, o których mowa w sekcji 2 pkt 3 lit. b) – które nie spełniają wymagań określonych w niniejszej sekcji, należy poddać powtórznemu przekształcaniu lub kompostowaniu, a w przypadku salmonelli poddać odpowiednim czynnościom lub usunąć zgodnie z instrukcjami właściwego organu.”;

2) w załączniku XIV wprowadza się następujące zmiany:

a) rozdział II sekcja 1 tabela 2 wiersz nr 12 otrzymuje brzmienie:

„12	Karma dla zwierząt domowych, w tym gryzaki dla psów	a) W przypadku przetworzonej karmy dla zwierząt domowych i gryzaków dla psów: materiały, o których mowa w art. 35 lit. a) ppkt (i) oraz (ii); b) w przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych: materiały, o których mowa w art. 35 lit. a) ppkt (iii).	Karma dla zwierząt domowych i gryzaki dla psów muszą być wyprodukowane zgodnie z załącznikiem XIII rozdział II.	a) W przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych: państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 lub w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 798/2008, z których państwa członkowskie dopuszczają przywóz świeżego mięsa tego samego gatunku, a zezwolenie obejmuje tylko mięso z kością. W przypadku materiałów pochodzących od ryb, państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji 2006/766/WE. b) W przypadku gryzaków dla psów i karmy dla zwierząt domowych innej niż surowa: państwa trzecie wymienione w części 1 załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 206/2010 oraz następujące państwa: (JP) Japonia, (EC) Ekwador, (LK) Sri Lanka, (TW) Tajwan. W przypadku przetworzonej karmy dla zwierząt domowych z materiałów pochodzących od ryb, państwa trzecie wymienione w załączniku II do decyzji 2006/766/WE.	a) W przypadku karmy dla zwierząt domowych w puszkach: załącznik XV rozdział 3(A). b) W przypadku przetworzonej karmy dla zwierząt domowych innej niż w puszkach: załącznik XV rozdział 3(B). c) W przypadku gryzaków dla psów: załącznik XV rozdział 3(C). d) W przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych: Załącznik XV rozdział 3(D).”
-----	---	---	---	---	--

b) dodaje się rozdział V w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ V

ZASADY WYWOZU NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW POCHODNYCH

Zasady mające zastosowanie do wywozu produktów pochodnych wymienionych poniżej, jak określono w art. 25 ust. 4:

	Produkty pochodne	Zasady wywozu
1	Przetworzony obornik i nawozy organiczne, kompost lub pozostałości fermentacyjne po przekształceniu biogazu niezawierające produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani produktów pochodnych innych niż przetworzony obornik	Przetworzony obornik i nawozy organiczne, kompost lub pozostałości fermentacyjne po przekształceniu biogazu niezawierające produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ani produktów pochodnych innych niż przetworzony obornik muszą spełniać co najmniej warunki określone w załączniku XI rozdział I sekcja 2 lit. a), b), d) i e).”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/173**z dnia 1 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1292/2008 i rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 887/2011 w odniesieniu do nazwy posiadacza zezwolenia na stosowanie *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 oraz *Enterococcus faecium* CECT 4515****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przedsiębiorstwo Norel SA złożyło wniosek zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003, w którym to wniosku zaproponowało zmianę nazwy posiadacza zezwolenia w odniesieniu do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1292/2008 ⁽²⁾ i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 887/2011 ⁽³⁾.
- (2) Wnioskodawca twierdzi, że przedsiębiorstwo Evonik Nutrition & Care GmbH nabyło od Norel SA prawa do obrotu dodatkami paszowymi *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 oraz *Enterococcus faecium* CECT 4515 ze skutkiem od dnia 4 lipca 2016 r. Wnioskodawca przekazał odpowiednie dane na poparcie swojego wniosku.
- (3) Proponowana zmiana posiadacza zezwolenia ma charakter wyłącznie administracyjny i nie wymaga przeprowadzenia ponownej oceny przedmiotowych dodatków. O wniosku powiadomiony został Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności.
- (4) Aby umożliwić przedsiębiorstwu Evonik Nutrition & Care GmbH korzystanie z praw do obrotu, niezbędna jest zmiana warunków odpowiednich zezwoleń.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1292/2008 oraz rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 887/2011.
- (6) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzenia (WE) nr 1292/2008 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 887/2011, należy przewidzieć okres przejściowy w celu wykorzystania istniejących zapasów.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 1292/2008**

W kolumnie 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1292/2008 słowa „Norel SA” zastępuje się słowami „Evonik Nutrition & Care GmbH”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1292/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus amyloliquefaciens* CECT 5940 (Ecobiol i Ecobiol plus) jako dodatku paszowego (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 36).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 887/2011 z dnia 5 września 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Enterococcus faecium* CECT 4515 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Norel SA) (Dz.U. L 229 z 6.9.2011, s. 7).

*Artykuł 2***Zmiana w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 887/2011**

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 887/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w tytule słowa „Norel SA” zastępuje się słowami „Evonik Nutrition & Care GmbH”;
- b) w kolumnie 2 załącznika słowa „Norel SA” zastępuje się słowami „Evonik Nutrition & Care GmbH”.

*Artykuł 3***Środki przejściowe**

Istniejące zapasy dodatków zgodne z przepisami mającymi zastosowanie przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mogą być w dalszym ciągu wprowadzane do obrotu i stosowane do czasu ich wyczerpania.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/174**z dnia 1 lutego 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	299,8
	MA	122,9
	TR	153,5
	ZZ	192,1
0707 00 05	MA	48,2
	TR	192,3
	ZZ	120,3
0709 91 00	EG	79,4
	ZZ	79,4
0709 93 10	MA	172,1
	TR	261,6
	ZZ	216,9
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	44,2
	MA	45,8
	TN	52,9
	TR	72,7
	ZZ	53,9
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	97,9
	IL	143,2
	JM	112,4
	MA	88,2
	TR	83,6
	ZZ	105,1
0805 22 00	IL	139,8
	MA	83,3
	ZZ	111,6
0805 50 10	EG	85,5
	TR	85,8
	ZZ	85,7
0808 10 80	US	186,4
	ZZ	186,4
0808 30 90	CL	81,7
	CN	101,0
	TR	154,0
	ZA	98,4
	ZZ	108,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/175

z dnia 25 stycznia 2017 r.

w sprawie ustanowienia kryteriów oznakowania ekologicznego UE dla zakwaterowania turystycznego

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 299)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać usługom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w ciągu całego swojego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że dla każdej grupy produktów należy ustanowić szczegółowe kryteria oznakowania ekologicznego UE.
- (3) W decyzjach Komisji 2009/564/WE ⁽²⁾ i 2009/578/WE ⁽³⁾ określono kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji dla – odpowiednio – usług kempingowych i usług zakwaterowania turystycznego, które to kryteria są ważne do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (4) Aby lepiej odzwierciedlić wspólne cechy usług kempingowych i usług zakwaterowania turystycznego oraz osiągnąć synergę wynikającą ze wspólnego podejścia do tych grup produktów i zapewnić maksymalną efektywność w stosowaniu kryteriów, uznaje się za właściwe połączenie obu grup produktów w jedną grupę o nazwie „zakwaterowanie turystyczne”.
- (5) Zmienione kryteria ekologiczne mają na celu promowanie odnawialnych źródeł energii, oszczędne korzystanie energii i wody, ograniczenie ilości odpadów i poprawa stanu lokalnego środowiska naturalnego. Zmienione kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez pięć lat od dnia notyfikacji niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu cyklu innowacji w tej grupie produktów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/564/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom kempingowym (Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 36).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/578/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego (Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 57).

- (6) Kod odpowiadający grupie produktów stanowi integralną część numerów rejestracyjnych oznakowania ekologicznego UE. Aby właściwe organy mogły przydzielać numer rejestracyjny oznakowania ekologicznego UE obiektom zakwaterowania turystycznego, które spełniają kryteria oznakowania ekologicznego UE, należy nadać tej grupie produktów odpowiedni kod.
- (7) Należy zatem uchylić decyzje 2009/564/WE oraz 2009/578/WE.
- (8) Należy przewidzieć okres przejściowy dla wnioskodawców, których usługi zakwaterowania turystycznego lub usługi kempingowe uzyskały oznakowanie ekologiczne UE dla usług kempingowych i usług zakwaterowania turystycznego na podstawie – odpowiednio – decyzji 2009/564/WE oraz 2009/578/WE, tak aby zapewnić im odpowiedni czas na dostosowanie się do zmienionych kryteriów i wymogów. Wnioskodawcy powinni mieć również możliwość składania wniosków na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzjach 2009/564/WE i 2009/578/WE przez wystarczająco długi okres.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „zakwaterowanie turystyczne” obejmuje świadczenie usług zakwaterowania turystycznego i usług kempingowych oraz następujące inne usługi pomocnicze pod zarządem obiektu zakwaterowania turystycznego:
 - 1) usługi gastronomiczne;
 - 2) obiekty rekreacyjne i sportowe;
 - 3) tereny zielone;
 - 4) pomieszczenia do organizacji jednorazowych imprez, takich jak konferencje biznesowe, spotkania i szkolenia;
 - 5) sanitariaty, pralnie i kuchnie oraz punkty informacyjne dostępne dla turystów, podróżnych i gości kempingu do zbiorowego użytku.
2. Usługi transportowe i wycieczki są wyłączone z grupy produktów „zakwaterowanie turystyczne”.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „usługi zakwaterowania turystycznego” oznaczają dostarczanie turystom, podróżnym i gościom za opłatą miejsca noclegowego w pokojach wyposażonych co najmniej w łóżko, oraz prywatnych lub wspólnych sanitariatów;
- 2) „usługi kempingowe” oznaczają dostarczanie turystom, podróżnym i gościom za opłatą stanowisk wyposażonych na potrzeby którejkolwiek z następujących struktur: namiotów, przyczep kempingowych, domów mobilnych, samochodów kempingowych, bungalowów i mieszkań; oraz prywatnych lub wspólnych sanitariatów oferowanych turystom, podróżnym i gościom;
- 3) „usługi gastronomiczne” oznaczają wydawanie śniadań lub innych posiłków;
- 4) „obiekty rekreacyjne i sportowe” oznaczają sauny, baseny, obiekty sportowe i ośrodki odnowy biologicznej dostępne dla gości lub dla osób z zewnątrz lub dla jednych i drugich;
- 5) „tereny zielone” oznaczają parki, ogrody lub inne tereny na zewnątrz, które są otwarte dla turystów, podróżnych i gości.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, obiekt zakwaterowania turystycznego musi należeć do grupy produktów „zakwaterowanie turystyczne” zdefiniowanej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać wszystkie poniższe wymogi, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji:

- a) musi spełniać każde spośród kryteriów określonych w sekcji A załącznika do niniejszej decyzji;
- b) musi spełniać wystarczającą liczbę kryteriów określonych w sekcji B załącznika do niniejszej decyzji w celu uzyskania wymaganej liczby punktów zgodnie z art. 4 i 5.

Artykuł 4

1. Do celów art. 3 lit. b) usługa zakwaterowania turystycznego musi uzyskać co najmniej 20 punktów.
2. Minimalną liczbę punktów wymaganą zgodnie z ust. 1 zwiększa się w następujący sposób:
 - a) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi zakwaterowania turystycznego świadczą usługi gastronomiczne;
 - b) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi zakwaterowania turystycznego udostępniają gościom tereny zielone;
 - c) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi zakwaterowania turystycznego oferują obiekty rekreacyjne lub sportowe lub o 5 punktów, jeżeli obiekty rekreacyjne lub sportowe obejmują centrum odnowy biologicznej dostępne dla osób z zewnątrz.

Artykuł 5

1. Do celów art. 3 lit. b) usługa kempingowa musi uzyskać co najmniej 20 punktów lub, jeżeli dostępne są usługi zbiorowe – 24 punkty.
2. Minimalny wymóg określony w ust. 1 zwiększa się w następujący sposób:
 - a) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi kempingowej świadczą usługi gastronomiczne;
 - b) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi kempingowej udostępniają gościom tereny zielone;
 - c) o 3 punkty, jeśli kierownictwo lub właściciel usługi kempingowej oferują obiekty rekreacyjne lub sportowe lub o 5 punktów, jeżeli obiekty rekreacyjne lub sportowe obejmują centrum odnowy biologicznej dostępne dla osób z zewnątrz.

Artykuł 6

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „zakwaterowanie turystyczne” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez pięć lat od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Do celów administracyjnych grupie produktów „zakwaterowanie turystyczne” przydziela się kod „051”.

Artykuł 8

Decyzje 2009/564/WE i 2009/578/WE tracą moc.

Artykuł 9

W drodze odstępstwa od art. 8 wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE dla produktów należących do grupy produktów „usługa zakwaterowania turystycznego” lub „usługa kempingowa”, składane przed upływem dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, mogą być składane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/578/WE lub w decyzji 2009/564/WE albo zgodnie z kryteriami określonymi w niniejszej decyzji.

Pozwolenia na stosowanie oznakowania ekologicznego UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/564/WE lub w decyzji 2009/578/WE mogą być używane przez 20 miesięcy po dacie notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE zakwaterowaniu turystycznemu

Kryteria obowiązkowe

Kryteria ogólne dotyczące zarządzania

Kryterium 1. Podstawy systemu zarządzania środowiskowego

Kryterium 2. Szkolenia dla pracowników

Kryterium 3. Informacje dla gości

Kryterium 4. Ogólne kwestie związane z konserwacją

Kryterium 5. Monitorowanie zużycia

Kryteria energetyczne

Kryterium 6. Efektywność energetyczna urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewania wody

Kryterium 7. Efektywność energetyczna urządzeń klimatyzacyjnych i powietrznych pomp ciepła

Kryterium 8. Efektywność energetyczna oświetlenia

Kryterium 9. Termoregulacja

Kryterium 10. Automatyczne wyłączanie systemów ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i oświetlenia

Kryterium 11. Zewnętrzne urządzenia grzewcze i klimatyzacyjne

Kryterium 12. Zakup energii elektrycznej od dostawcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii

Kryterium 13. Węgiel i oleje opałowe

Kryteria dotyczące wody

Kryterium 14. Wodooszczędna armatura: krany łazienkowe i prysznice

Kryterium 15. Wodooszczędna armatura: toalety i pisuary

Kryterium 16. Zmniejszanie ilości prania dzięki wielokrotnemu wykorzystaniu pościeli i ręczników

Kryteria dotyczące odpadów i ścieków

Kryterium 17. Zapobieganie powstawaniu odpadów: plan zmniejszania powstawania odpadów spożywczych

Kryterium 18. Zapobieganie powstawaniu odpadów: produkty jednorazowego użytku

Kryterium 19. Segregowanie odpadów i kierowanie ich do recyklingu

Pozostałe kryteria

Kryterium 20. Zakaz palenia w obiektach wspólnych

Kryterium 21. Promowanie przyjaznych dla środowiska środków transportu

Kryterium 22. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Kryteria fakultatywne*Kryteria ogólne dotyczące zarządzania*

Kryterium 23. Rejestracja EMAS, certyfikacja ISO obiektu zakwaterowania turystycznego (do 5 pkt)

Kryterium 24. Rejestracja EMAS lub certyfikacja ISO dostawców (do 5 pkt)

Kryterium 25. Usługi z oznakowaniem ekologicznym (do 4 pkt)

Kryterium 26. Informacja i edukacja środowiskowa i społeczna (do 2 pkt)

Kryterium 27. Monitorowanie zużycia: podliczniki zużycia energii i wody (do 2 pkt)

Kryteria energetyczne

Kryterium 28. Efektywność energetyczna urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewania wody (do 3 pkt)

Kryterium 29. Efektywność energetyczna urządzeń klimatyzacyjnych i powietrznych pomp ciepła (do 3,5 pkt)

Kryterium 30. Powietrzne pompy ciepła o mocy cieplnej do 100 kW (3 pkt)

Kryterium 31. Efektywność energetyczna urządzeń gospodarstwa domowego i oświetlenia (do 4 pkt)

Kryterium 32. Odzyskiwanie ciepła (do 3 pkt)

Kryterium 33. Termoregulacja i izolacja okien (do 4 pkt)

Kryterium 34. Automatyczne wyłączanie urządzeń (do 4,5 pkt)

Kryterium 35. System ciepłowniczy/chłodniczy z kogeneracji (do 4 pkt)

Kryterium 36. Elektryczne suszarki do rąk z czujnikiem zbliżeniowym (1 pkt)

Kryterium 37. Emisje pochodzące z ogrzewaczy pomieszczeń (1,5 pkt)

Kryterium 38. Zakup energii elektrycznej od dostawcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (do 4 pkt)

Kryterium 39. Wytwarzanie energii elektrycznej na miejscu z odnawialnych źródeł energii (do 5 pkt)

Kryterium 40. Energia cieplna z odnawialnych źródeł (do 3,5 pkt)

Kryterium 41. Ogrzewanie basenu (do 1,5 pkt)

Kryteria dotyczące wody

Kryterium 42. Wodooszczędna armatura: krany łazienkowe i prysznice (do 4 pkt)

Kryterium 43. Wodooszczędna armatura: toalety i pisuary (do 4,5 pkt)

Kryterium 44. Zużycie wody przez zmywarki do naczyń (2,5 pkt)

Kryterium 45. Zużycie wody przez pralki (3 pkt)

Kryterium 46. Oznaczenia twardości wody (do 1,5 pkt)

Kryterium 47. Optymalizacja utrzymania basenu (do 2,5 pkt)

Kryterium 48. Ponowne wykorzystanie wód opadowych i szarej wody (do 3 pkt)

Kryterium 49. Sprawny system nawadniania (do 1,5 pkt)

Kryterium 50. Korzystanie z gatunków rodzimych lub nieinwazyjnych gatunków obcych w obsadzaniu terenów zielonych (do 2 pkt)

Kryteria dotyczące odpadów i ścieków

- Kryterium 51. Produkty z papieru (do 2 pkt)
- Kryterium 52. Wyroby trwałego użytku (do 4 pkt)
- Kryterium 53. Zaopatrzenie w napoje (do 2 pkt)
- Kryterium 54. Detergenty i zaopatrzenie w produkty kosmetyczne (do 2 pkt)
- Kryterium 55. Ograniczanie stosowania środków czyszczących (1,5 pkt)
- Kryterium 56. Odladzanie (1 pkt)
- Kryterium 57. Zużyte tkaniny i meble (do 2 pkt)
- Kryterium 58. Kompostowanie (do 2 pkt)
- Kryterium 59. Oczyszczanie ścieków (do 3 pkt)

Pozostałe kryteria

- Kryterium 60. Zakaz palenia w pokojach (1 pkt)
- Kryterium 61. Polityka społeczna (do 2 pkt)
- Kryterium 62. Utrzymanie pojazdów (1 pkt)
- Kryterium 63. Oferta przyjaznych dla środowiska środków transportu (do 2,5 pkt)
- Kryterium 64. Powierzchnie przepuszczalne (1 pkt)
- Kryterium 65. Produkty lokalne i organiczne (do 4 pkt)
- Kryterium 66. Unikanie stosowania pestycydów (2 pkt)
- Kryterium 67. Dodatkowe działania środowiskowe i akcje społeczne (do 3 pkt)

Ocena i weryfikacja

Szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji wskazano pod każdym kryterium określonym w sekcjach A i B.

W przypadku, gdy wnioskodawca jest zobowiązany do przedstawienia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów wykazujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, stosownie do przypadku, od wnioskodawcy lub jego dostawców.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i wzorcujących, a także weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi. Akredytację prowadzi się zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾.

Informacje pochodzące z deklaracji środowiskowych składanych w ramach unijnego systemu ekozarządzania i audytu ⁽²⁾ (EMAS) są uznawane jako dowody równoważne odpowiadające zaświadczeniom, o których mowa w poprzednim akapicie.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1).

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne weryfikacje.

Właściwe organy przeprowadzają wstępną kontrolę na miejscu przed przyznaniem pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE oraz mogą okresowo przeprowadzać dalsze inspekcje w okresie, w którym ona obowiązuje.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez usługi odpowiednich wymagań prawnych państwa (państw), w którym(-ych) zlokalizowany jest dany obiekt zakwaterowania turystycznego. Zapewnia się w szczególności spełnienie następujących warunków:

1. Konstrukcja budowlana spełnia unijne, krajowe i lokalne przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące efektywności energetycznej i izolacji termicznej, zasobów wodnych, uzdatniania wody i odprowadzania ścieków (w tym toalet chemicznych), zbierania i usuwania odpadów, konserwacji i serwisowania wyposażenia, warunków bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wszelkie inne właściwe przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące ochrony krajobrazu i różnorodności biologicznej.
2. Przedsiębiorstwo działa i jest zarejestrowane zgodnie z wymogami krajowych lub lokalnych przepisów prawa, a jego pracownicy są legalnie zatrudnieni i ubezpieczeni. W związku z powyższym pracownicy muszą mieć pisemną umowę zgodną z krajowym systemem prawnym, muszą otrzymywać co najmniej krajowe lub regionalne wynagrodzenie minimalne określone w ramach układów zbiorowych (w razie braku układów zbiorowych pracownicy muszą otrzymywać co najmniej ustawowe minimalne wynagrodzenie w kraju lub regionie) i mieć godziny pracy zgodne z prawem krajowym.

Wnioskodawca deklaruje i wykazuje zgodność usługi z tymi wymogami, korzystając z niezależnej weryfikacji lub dokumentacji dowodowej, bez uszczerbku dla krajowego prawa ochrony danych (np. pozwolenie na budowę, deklaracje profesjonalnych techników wyjaśniające zgodność wyżej wspomnianych aspektów budynku z przepisami krajowymi lub lokalnymi, kopia pisemnej polityki społecznej, kopie umów, potwierdzenia rejestracji pracowników w krajowych systemach zabezpieczeń społecznych, rejestr urzędowy z nazwiskami i liczbą pracowników prowadzony przez lokalny organ lub agencję inspekcji pracy); ponadto podczas kontroli na miejscu mogą być przeprowadzone rozmowy z losowo wybranymi pracownikami.

SEKCJA A

KRYTERIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 LIT. a)

KRYTERIA OGÓLNE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA

Kryterium 1. Podstawy systemu zarządzania środowiskowego

Obiekt zakwaterowania turystycznego określa podstawy systemu zarządzania środowiskowego poprzez wdrożenie następujących procesów:

- **polityki środowiskowej** określającej najważniejsze aspekty środowiskowe dotyczące energii, wody i odpadów istotne dla usług zakwaterowania,
- dokładnego **programu działań** określającego cele w zakresie efektywności środowiskowej w odniesieniu do wskazanych aspektów środowiskowych, aktualizowane co najmniej co dwa lata, z uwzględnieniem wymogów określonych w decyzji dotyczącej oznakowania ekologicznego UE.

Jeżeli określone aspekty środowiskowe nie zostały uwzględnione w ramach tego oznakowania ekologicznego UE, cele najlepiej jest określić w oparciu o wskaźniki efektywności środowiskowej i kryteria doskonałości wskazane w dokumencie referencyjnym dotyczącym najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego w sektorze turystyki ⁽¹⁾ (EMAS),

- procedury **oceny wewnętrznej** pozwalającej skontrolować co najmniej raz w roku wyniki organizacji w zakresie celów zdefiniowanych w programie działań oraz, w razie potrzeby, wprowadzającej działania korygujące.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/611 z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie dokumentu referencyjnego dotyczącego najlepszych praktyk zarządzania środowiskowego, sektorowych wskaźników efektywności środowiskowej oraz kryteriów doskonałości dla sektora turystyki na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) (Dz.U. L 104 z 20.4.2016, s. 27).

Informacje na temat procesów, o których mowa w poprzednim akapicie, są dostępne do wglądu dla gości i pracowników.

Uwagi i komentarze gości, zebrane przy użyciu kwestionariusza, o którym mowa w kryterium 3, są oceniane w razie konieczności w ramach oceny wewnętrznej i programu działania.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium, wraz z:

- kopią polityki środowiskowej,
- programem działań, oraz
- sprawozdaniem z oceny, które jest udostępniane właściwemu organowi w ciągu 2 lat po złożeniu wniosku, przy czym jego zaktualizowana wersja jest dostarczana co dwa lata.

Wnioskodawcy zarejestrowani w EMAS lub certyfikowani zgodnie z ISO 14001 są uznawani za spełniających wymogi. W takim przypadku dowodem jest certyfikat ISO 14001 lub rejestracja EMAS. W przypadku certyfikacji ISO 14001 do wniosku dołącza się sprawozdanie zawierające podsumowanie wyników w odniesieniu do celów określonych w programie działań.

Kryterium 2. Szkolenia dla pracowników

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego przeprowadza szkolenie personelu (również pracowników zatrudnionych za pośrednictwem agencji) i przekazuje mu informacje, w tym pisemne procedury lub instrukcje, w celu zapewnienia stosowania procedur mających na celu ochronę środowiska oraz podniesienia świadomości odpowiedzialności za środowisko naturalne, zgodnie z odpowiednimi kryteriami obowiązkowymi i fakultatywnymi w ramach tego oznakowania ekologicznego UE. Szkolenie dla pracowników obejmuje w szczególności następujące aspekty:
- (i) polityka środowiskowa i plan działań obiektu zakwaterowania turystycznego oraz wiedza o oznakowaniu ekologicznym UE w obszarze zakwaterowania turystycznego;
 - (ii) sposoby dotyczące oszczędzania energii w odniesieniu do oświetlenia, systemów klimatyzujących i grzewczych po opuszczeniu pokoju przez pracowników lub po otwarciu okien;
 - (iii) działania dotyczące oszczędzania wody w odniesieniu do kontroli szczelności, podlewania, częstotliwości zmiany pościeli i ręczników, procedury płukania wstecznego basenu;
 - (iv) działania związane z ograniczeniem stosowania chemikaliów do czyszczenia, zmywania, odkażania, prania i innych specjalnych środków czyszczących (np. do płukania wstecznego basenu), które stosuje się tylko w razie konieczności; jeżeli dostępna jest informacja o dozowaniu, przez ograniczenia zużycia wymienionych produktów rozumie się wartości podawane na opakowaniu lub zalecane przez producenta;
 - (v) zmniejszenie ilości odpadów i segregacja odpadów według ich kategorii;
 - (vi) przyjazne dla środowiska środki transportu dostępne dla pracowników;
 - (vii) zgodnie z kryterium 3 istotne informacje, które pracownicy są zobowiązani przekazać gościom.
- b) Nowym pracownikom zapewnia się odpowiednie szkolenie w ciągu czterech tygodni od rozpoczęcia pracy, zaś wszystkim pracownikom co najmniej raz do roku przekazuje się zaktualizowane informacje dotyczące powyższych aspektów.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz ze szczegółowym opisem programu szkolenia, jego treścią i wskazaniem pracowników, którzy zostali przeszkoleni oraz terminu i tematu szkolenia. Daty i rodzaje szkoleń dla pracowników rejestruje się jako dowód, że aktualne szkolenie miało miejsce.

Kryterium 3. Informacje dla gości

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego przekazuje gościom informacje w celu zapewnienia stosowania procedur mających na celu ochronę środowiska oraz podniesienia świadomości odpowiedzialności za środowisko naturalne, zgodnie z odpowiednimi kryteriami obowiązkowymi i fakultatywnymi, w ramach tego oznakowania ekologicznego UE. Informacje te są aktywnie przekazywane gościom, ustnie lub pisemnie, w recepcji lub w pokoju, i obejmują w szczególności następujące aspekty:
- (i) polityka środowiskowa obiektu zakwaterowania turystycznego oraz wiedza o oznakowaniu ekologicznym UE w obszarze zakwaterowania turystycznego;
 - (ii) sposoby dotyczące oszczędzania energii w odniesieniu do oświetlenia, systemów klimatyzujących i grzewczych, gdy goście opuszczają pokój lub po otwarciu okien;
 - (iii) działania dotyczące oszczędzania wody w odniesieniu do kontroli szczelności oraz częstotliwości zmiany pościeli i ręczników;
 - (iv) zmniejszenie ilości odpadów i segregowanie odpadów według ich kategorii oraz odpadów, których nie można wrzucać do ścieków. Ponadto w jadalni i w restauracji wywiesza się plakat lub inny materiał informacyjny na temat sposobów ograniczenia powstawania odpadów spożywczych;
 - (v) przyjazne dla środowiska środki transportu dostępne dla gości;
 - (vi) obiekt zakwaterowania turystycznego przekazuje gościom informacje o lokalnych atrakcjach turystycznych, lokalnych przewodnikach, lokalnych restauracjach, targach, ośrodkach rzemiosła.
- b) Goście otrzymują kwestionariusz, za pośrednictwem internetu lub na miejscu, w którym mogą wyrazić swoją opinię na temat aspektów środowiskowych zakwaterowania wymienionych w lit. a) oraz ich ogólnego zadowolenia z udogodnień i usług zakwaterowania turystycznego. Obowiązuje jasna procedura rejestracji uwag i skarg klientów, udzielonych odpowiedzi oraz podjętych działań korygujących.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kopiami informacji przekazywanych gościom. Wnioskodawca wskazuje obowiązujące procedury dystrybucji kwestionariuszy i gromadzenia informacji oraz rozpatrywania uwag i skarg.

Kryterium 4. Ogólne kwestie związane z konserwacją

Profilaktyczną konserwację urządzeń należy przeprowadzać co najmniej raz do roku lub częściej, jeżeli wymagają tego przepisy lub odpowiednie instrukcje producenta. Konserwacja obejmuje sprawdzanie ewentualnych przecieków i zapewnienie prawidłowego funkcjonowania przynajmniej urządzeń energetycznych (np. urządzeń grzewczych, wentylacji i klimatyzacji, układów chłodniczych itp.) oraz urządzeń wodnych (np. urządzeń hydraulicznych, systemów nawadniania itp.) na terenie obiektu.

Urządzenia korzystające z czynników chłodniczych objęte zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 ⁽¹⁾ są kontrolowane i utrzymywane w następujący sposób:

- a) w przypadku urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 5 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, ale mniejszej niż 50 ton ekwiwalentu CO₂; co najmniej raz na 12 miesięcy, lub, jeżeli jest zainstalowany system wykrywania wycieków, co najmniej raz na 24 miesiące;
- b) w przypadku urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 50 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej, ale mniejszej niż 500 ton ekwiwalentu CO₂; co najmniej raz na sześć miesięcy, lub, jeżeli jest zainstalowany system wykrywania wycieków, co najmniej raz na 12 miesięcy;
- c) w przypadku urządzeń zawierających fluorowane gazy cieplarniane w ilości 500 ton ekwiwalentu CO₂ lub większej; co najmniej raz na trzy miesiące, lub, jeżeli jest zainstalowany system wykrywania wycieków, co najmniej raz na 6 miesięcy.

Wszystkie czynności konserwacyjne muszą być zapisywane w specjalnym dzienniku prac konserwacyjnych, zawierającym informacje o przybliżonych wielkościach wycieku wody z instalacji wodociągowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 517/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fluorowanych gazów cieplarnianych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 842/2006 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 195).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności wraz z krótkim opisem programu konserwacji oraz danymi osób lub przedsiębiorstw prowadzących konserwację i dziennik prac konserwacyjnych.

Kryterium 5. Monitorowanie zużycia

Obiekt zakwaterowania turystycznego ma procedury zbierania i monitorowania danych – raz w miesiącu lub przynajmniej raz w roku – z zakresu poniższych aspektów, stanowiących minimum:

- a) jednostkowe zużycie energii (kWh/osobodobę lub w kWh/m² (powierzchni wewnątrz budynku) na rok);
- b) udział energii odnawialnej wytwarzanej na miejscu w końcowym zużyciu energii (%);
- c) zużycie wody na osobodobę (w litrach/osobodobę) łącznie z wodą używaną do nawadniania (w stosownych przypadkach) oraz wszelkich innych czynności związanych ze zużyciem wody;
- d) ilość wytwarzanych odpadów na osobodobę (w kg/osobodobę). Odpady spożywcze należy monitorować oddzielnie ⁽¹⁾;
- e) zużycie produktów chemicznych do czyszczenia, zmywania, odkażania, prania i innych specjalnych środków czyszczących (np. do płukania wstecznego basenu) (w kg lub litrach/osobodobę) z wyszczególnieniem, czy są to środki gotowe do użycia, czy nierozcieńczone;
- f) udział (%) używanych produktów opatrzonych oznakowaniem ekologicznym typu I wg ISO w ramach stosownych kryteriów fakultatywnych w niniejszej decyzji o oznakowaniu ekologicznym UE.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z opisem procedur zbierania i monitorowania danych. Obiekt zakwaterowania turystycznego przedstawia krótkie podsumowanie zgromadzonych danych dotyczących powyższych parametrów zużycia wraz ze sprawozdaniem z oceny wewnętrznej wspomnianym w kryterium 1, które jest udostępniane właściwemu organowi w ciągu 2 lat po złożeniu wniosku, a następnie co dwa lata.

ENERGIA

Kryterium 6. Efektywność energetyczna urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewania wody

- a) Wodne urządzenia do ogrzewania pomieszczeń instalowane w okresie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE muszą:
 - (i) są wysokosprawnymi jednostkami kogeneracji zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE ⁽²⁾; lub
 - (ii) mają sezonową efektywność energetyczną ogrzewania pomieszczeń lub wartości graniczne emisji gazów GHG zgodne z wartościami podanymi w następujących tabelach, obliczone zgodnie z decyzją Komisji 2014/314/UE ⁽³⁾:

Typ wodnego ogrzewacza pomieszczeń	Wskaźnik efektywności
Wszystkie urządzenia do ogrzewania pomieszczeń z wyjątkiem kotłów na biomasę stałą i ogrzewaczy z pompą ciepła	Minimalna sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń (η_s) ≥ 98 %
Kotły na biomasę stałą	Minimalna sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń (η_s) ≥ 79 %

⁽¹⁾ Ma zastosowanie, jeżeli świadczone są usługi gastronomiczne, a miejscowe rozwiązania w zakresie zarządzania odpadami umożliwiają selektywną zbiórkę odpadów organicznych.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2014/314/UE z dnia 28 maja 2014 r. ustanawiająca kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla ogrzewaczy wodnych (Dz.U. L 164 z 3.6.2014, s. 83).

Typ wodnego ogrzewacza pomieszczeń	Wskaźnik efektywności
Ogrzewacze z pompą ciepła (obie opcje są odpowiednie dla pomp ciepła wykorzystujących czynniki chłodnicze o GWP $\leq 2\,000$; opcja 2 jest obowiązkowa dla pomp ciepła wykorzystujących czynniki chłodnicze o GWP $\leq 2\,000$)	Opcja 1 – Minimalna sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń/wartości GWP czynnika chłodniczego
	$\eta_s \geq 107\%/[0-500]$
	$\eta_s \geq 110\%/(500-1\,000]$
	$\eta_s \geq 120\%/(1\,000-2\,000]$
	Opcja 2 – Wartości graniczne emisji gazów GHG
	150 g ekwiwalentu CO ₂ /kWh mocy grzewczej

- b) Miejscowe urządzenia do ogrzewania pomieszczeń zainstalowane w okresie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE są zgodne z minimalną sezonową efektywnością energetyczną ogrzewania pomieszczeń określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1185 ⁽¹⁾ lub w rozporządzeniu Komisji (UE) 2015/1188 ⁽²⁾.
- c) Urządzenia do podgrzewania wody zainstalowane w okresie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE mają co najmniej następujące istotne wskaźniki efektywności energetycznej:

Typ urządzenia do podgrzewania wody	Wskaźnik efektywności
Wszystkie podgrzewacze wody o deklarowanym profilu obciążeń $\leq S$	Klasa energetyczna A ^(b)
Wszystkie podgrzewacze wody z wyjątkiem podgrzewaczy wody z pompą ciepła o deklarowanym profilu obciążeń $> S$ i $\leq XXL$	Klasa energetyczna A ^(b)
Podgrzewacze wody z pompą ciepła o deklarowanym profilu obciążeń $> S$ i $\leq XXL$	Klasa energetyczna A+ ^(b)
Wszystkie podgrzewacze wody o deklarowanym profilu obciążeń $> XXL$ (3XL i 4XL)	Efektywność energetyczna podgrzewania wody $\geq 131\%$ ^(c)

^(b) Zgodnie z definicją w załączniku II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 812/2013 ⁽¹⁾.

^(c) Zgodnie z definicją w załączniku VI do rozporządzenia Komisji (UE) nr 814/2013 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 812/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla podgrzewaczy wody, zasobników ciepłej wody użytkowej i zestawów zawierających podgrzewacz wody i urządzenie słoneczne (Dz.U. L 239 z 6.9.2013, s. 83).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 814/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla podgrzewaczy wody i zasobników ciepłej wody użytkowej (Dz.U. L 239 z 6.9.2013, s. 162).

- d) Zainstalowane wcześniej jednostki kogeneracyjne są zgodne z definicją wysokiej sprawności w załączniku III do dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ oraz w załączniku II do dyrektywy 2012/27/UE, jeżeli zostały one zainstalowane po 4 grudnia 2012 r.
- e) Zainstalowane wcześniej kotły wody gorącej opalane paliwami ciekłymi i gazowymi, według definicji w dyrektywie Rady 92/42/EWG ⁽⁴⁾, spełniają normy dotyczące efektywności odpowiadające co najmniej trzem gwiazdkom, jak określono w dyrektywie. Sprawność kotłów wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 92/42/EWG jest zgodna z instrukcjami producenta oraz z krajowymi i lokalnymi przepisami dotyczącymi efektywności energetycznej, jednakże w przypadku zainstalowanych wcześniej kotłów nie dopuszcza się sprawności poniżej 88 % (z wyjątkiem kotłów na biomasę).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe (Dz.U. L 193 z 21.7.2015, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1188 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń (Dz.U. L 193 z 21.7.2015, s. 76).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniająca dyrektywę 92/42/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym (Dz.U. L 167 z 22.6.1992, s. 17).

Ocena i weryfikacja

W odniesieniu do wymogów a), b) i c) posiadacz pozwolenia informuje właściwy organ o nowej instalacji – w czasie obowiązywania pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE – odpowiednich urządzeń i przekazuje specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewaczy wody, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została wymagana efektywność energetyczna. Ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE uznaje się za spełniające wymóg a)(ii). Produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, spełniające jeden z wymogów wymienionych w lit. a)–e), są uznawane za zgodne z odpowiednią literą w ramach tego kryterium. Jeżeli używane są ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2014/314/UE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu, wskazując na wymogi oznakowania typu I wg ISO wymienione w lit. a)–e). W odniesieniu do wymogów d) i e) wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewaczy wody, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została wymagana efektywność energetyczna.

Kryterium 7. Efektywność energetyczna urządzeń klimatyzacyjnych i powietrznych pomp ciepła

Klimatyzatory typu domowego oraz powietrzne pompy ciepła zainstalowane w okresie ważności oznakowania ekologicznego UE mają co najmniej następujące klasy efektywności energetycznej zdefiniowane w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 626/2011 ⁽¹⁾:

Rodzaj	Klasa efektywności energetycznej (chłodzenie/ogrzewanie)
Monosplit < 3 kW	A+++ / A+++
Monosplit 3–4 kW	A+++ / A+++
Monosplit 4–5 kW	A+++ / A++
Monosplit 5–6 kW	A+++ / A+++
Monosplit 6–7 kW	A++ / A+
Monosplit 7–8 kW	A++ / A+
Monosplit > 8 kW	A++ / A++
Multi-split	A++ / A+

Uwaga: Kryterium to stosuje się do zasilanych z sieci klimatyzatorów elektrycznych oraz powietrznych pomp ciepła o mocy znamionowej ≤ 12 kW służących do chłodzenia lub do ogrzewania, jeśli produkt nie posiada funkcji chłodzenia. Kryterium to nie stosuje się do urządzeń zasilanych energią inną niż energia elektryczna; ani do urządzeń, w których powietrze nie jest wykorzystywane jako nośnik ciepła po stronie skraplacza lub parownika, bądź po żadnej z tych stron.

Ocena i weryfikacja

Posiadacz pozwolenia informuje właściwy organ o nowej instalacji – w czasie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE – wyżej wymienionych urządzeń i przekazuje specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację systemów klimatyzacji, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została wymagana efektywność energetyczna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów (Dz.U. L 178 z 6.7.2011, s. 1).

Kryterium 8. Efektywność energetyczna oświetlenia

a) W dniu przyznania pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE:

- (i) co najmniej 40 % wszystkich żarówek oświetleniowych w obiekcie zakwaterowania turystycznego ma co najmniej klasę efektywności energetycznej A zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 874/2012 ⁽¹⁾;
- (ii) co najmniej 50 % wszystkich żarówek oświetleniowych umieszczonych w miejscach, w których najprawdopodobniej lampy będą włączone dłużej niż przez pięć godzin dziennie, ma klasę efektywności energetycznej A zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 874/2012.

b) Po upływie co najwyżej 2 lat od dnia przyznania pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE:

- (i) co najmniej 80 % wszystkich żarówek oświetleniowych w obiekcie zakwaterowania turystycznego ma co najmniej klasę efektywności energetycznej A zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 874/2012;
- (ii) 100 % o wszystkich żarówek oświetleniowych umieszczonych w miejscach, w których lampy są najprawdopodobniej włączone dłużej niż przez pięć godzin dziennie, ma klasę efektywności energetycznej A zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 874/2012.

Uwaga: Wartości procentowe są ustalane w odniesieniu do łącznej liczby opraw oświetleniowych, w którym można stosować oświetlenie energooszczędne. Nie dotyczy to opraw oświetleniowych, których właściwości fizyczne nie pozwalają na zastosowanie oświetlenia energooszczędnego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi sprawozdania pisemne zawierające informacje o łącznej liczbie lamp i opraw oświetleniowych, które nadają się do stosowania oświetlenia energooszczędnego, o ich godzinach funkcjonowania oraz o liczbie energooszczędnych lamp i opraw oświetleniowych z lampami i oprawami oświetleniowymi co najmniej klasy efektywności energetycznej A zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 874/2012. W sprawozdaniach ma się również znaleźć wyjaśnienie, dlaczego nie jest możliwa wymiana lamp i opraw oświetleniowych, których właściwości fizyczne uniemożliwiają korzystanie z energooszczędnych lamp i opraw oświetleniowych. Dostarcza się dwa sprawozdania: pierwsze z datą złożenia wniosku, drugie po upływie maksymalnie 2 lat od daty przyznania oznakowania.

Właściwości fizyczne, które mogą uniemożliwiać wykorzystanie energooszczędnych żarówek, to między innymi: oświetlenie dekoracyjne wymagające specjalistycznych lamp i opraw oświetleniowych; oświetlenie o regulowanym natężeniu; sytuacje, w których energooszczędne oświetlenie może być niedostępne. W takim przypadku należy przedstawić dowody wyjaśniające, dlaczego nie jest możliwe stosowanie energooszczędnych lamp i opraw oświetleniowych. Dowodami takimi może być przykładowo dokumentacja fotograficzna rodzaju zainstalowanego oświetlenia.

Kryterium 9. Termoregulacja

Temperatura we wszystkich wspólnych pomieszczeniach (np. restauracjach, salach ogólnodostępnych i konferencyjnych) jest oddzielnie regulowana w następujących zakresach:

- (i) W okresie letnim temperatura zadana we wspólnych pomieszczeniach, w trybie chłodzenia, jest ustawiona na poziomie 22 °C lub powyżej (± 2 °C na żądanie klientów).
- (ii) W okresie zimowym temperatura zadana we wspólnych pomieszczeniach, w trybie ogrzewania, jest ustawiona na poziomie 22 °C lub poniżej (± 2 °C na żądanie klientów).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemów termoregulacyjnych lub procedur służących utrzymywaniu określonych zakresów temperatur.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 874/2012 z dnia 12 lipca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego lamp elektrycznych i opraw oświetleniowych (Dz.U. L 258 z 26.9.2012, s. 1).

Kryterium 10. Automatyczne wyłączanie systemów ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i oświetlenia

- a) Systemy i urządzenia ogrzewania, wentylacji i klimatyzacji zainstalowane w okresie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE są wyposażone w wyłącznik uruchamiający się automatycznie po otwarciu okien i po wyjściu gości z pokoju.
- b) Systemy automatyczne (np. czujniki, centralny klucz lub karta itp.), które wyłączają oświetlenie po wyjściu gości z pokoju, są instalowane przy okazji budowy lub remontu każdej nowej jednostki zakwaterowania lub pokoju gościnnego w okresie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE.

Uwaga: Zwolnione z tego obowiązku są małe obiekty (do 5 pokoi).

Ocena i weryfikacja

Posiadacz pozwolenia informuje właściwy organ o nowej instalacji – w czasie ważności pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE – systemów i urządzeń automatycznie wyłączających ogrzewanie, wentylację, klimatyzację i oświetlenie oraz dostarczyć specyfikację techniczną sporządzoną przez profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację lub konserwację tych systemów i urządzeń.

Kryterium 11. Zewnętrzne urządzenia grzewcze i klimatyzacyjne

Obiekt zakwaterowania turystycznego nie korzysta z zewnętrznych urządzeń grzewczych i klimatyzacyjnych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium. Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

Kryterium 12. Zakup energii elektrycznej od dostawcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł

- a) Jeżeli w lokalizacji obiektu zakwaterowania jest dostępnych **od 1 do 4 dostawców indywidualnych taryf dla zielonej energii oferujących 50 %** energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii **lub odrębnych certyfikatów gwarancji pochodzenia:**

Co najmniej 50 % energii elektrycznej wykorzystywanej w obiekcie zakwaterowania turystycznego pochodzi z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE⁽¹⁾. W tym celu:

Zaleca się, aby obiekt zakwaterowania turystycznego miał umowę na **indywidualną taryfę dla energii elektrycznej** obejmującą co najmniej 50 % energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii. Wymóg ten jest spełniony albo w przypadku gdy dostawca deklaruje, że jego ogólny koszyk paliw w ofercie zawiera co najmniej 50 % energii odnawialnej, albo jeżeli udział energii odnawialnej wynosi 50 % w koszyku paliw dla danej zakupionej taryfy.

Lub

Ewentualnie minimum 50 % energii odnawialnej można osiągnąć również poprzez **oddzielny zakup gwarancji pochodzenia** zdefiniowanych w art. 2 lit. j) dyrektywy 2009/28/WE, które są sprzedawane zgodnie z zasadami i regułami działania (Principles and Rules of Operation) europejskiego systemu certyfikacji energii elektrycznej (EECS). W tym wariancie spełnione są następujące warunki:

- (i) przepisy krajowe państw eksportera i importera muszą określać protokoły domeny akredytowane przez stowarzyszenie organów wystawiających certyfikaty (*Association of Issuing Bodies, AIB*) zgodnie z zasadami i regułami działania EECS w celu uniknięcia podwójnego naliczania, w przypadku gdy klient zdecyduje się na oddzielny zakup gwarancji pochodzenia.
- (ii) liczba gwarancji pochodzenia nabytych w formie oddzielnych zakupów odpowiada zużyciu energii elektrycznej przez wnioskodawcę w danym okresie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

- b) Jeżeli w lokalizacji obiektu zakwaterowania turystycznego jest dostępnych **co najmniej 5 dostawców indywidualnych taryf dla energii elektrycznej oferujących 100 %** energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, obiekt zakwaterowania turystycznego zaopatruje się w 100 % energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii poprzez indywidualną taryfę zieloną. Wymóg ten jest spełniony albo w przypadku gdy dostawca deklaruje, że jego ogólny koszyk paliw w ofercie zawiera 100 % energii odnawialnej, albo jeżeli udział energii odnawialnej wynosi 100 % w koszyku paliw dla danej zakupionej taryfy.

Uwaga: Zwolnione są obiekty zakwaterowania turystycznego niekwalifikujące się do powyższych punktów a) lub b). Do minimalnej liczby dostawców, o których mowa w punktach a) i b), zalicza się wyłącznie dostawców oferujących moc i napięcie wymagane przez obiekt zakwaterowania turystycznego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację dostawcy (lub umowę/umowy z dostawcą) energii elektrycznej/gwarancji pochodzenia, w której wskazuje się rodzaj źródeł energii odnawialnej oraz wartość procentową energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnego źródła oraz wykaz dostawców zielonej energii elektrycznej w lokalizacji obiektu zakwaterowania. Ponadto wnioskodawcy korzystający z oddzielnych zakupów zgodnie z lit. a) dostarczają deklaracje od dostawcy gwarancji pochodzenia wykazujące spełnienie warunków określonych w lit. a).

Wnioskodawcy, którzy nie mają dostępu do dostawców oferujących opisaną powyżej taryfę dla energii elektrycznej lub gwarancje pochodzenia w miejscu lokalizacji obiektu zakwaterowania, przedkładają dowód w postaci dokumentu potwierdzającego brak dostępu do dostawców taryfy zielonej i oddzielnych gwarancji pochodzenia.

Zgodnie z art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE odnawialne źródła energii oznaczają energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną i hydrotermalną i energię oceanów, hydroenergię, energię pozyskiwaną z biomasy, gazu pochodzącego z wysypisk śmieci, oczyszczalni ścieków i ze źródeł biologicznych (biogaz).

Kryterium 13. Węgiel i oleje opałowe

Nie używa się olejów opałowych o zawartości siarki powyżej 0,1 % oraz węgla jako źródeł energii.

Uwaga: Kryterium to odnosi się wyłącznie do obiektów zakwaterowania turystycznego, które posiadają niezależny system grzewczy.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium, podając rodzaj używanych źródeł energii. Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

WODA

Kryterium 14. Wodooszczędna armatura: krany łazienkowe i prysznice

Bez uszczerbku dla przepisów lokalnych lub krajowych dotyczących natężenia przepływu wody w kranach łazienkowych i prysznicach, średnie natężenie przepływu wody w kranach łazienkowych i prysznicach nie może przekraczać 8,5 l/min.

Uwaga: Zwolnione z tego wymogu są wanny, deszczownice łazienkowe i prysznice z funkcją hydromasażu.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentację, w tym wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (np. przez użycie przepływomierza lub wiaderka i czasomierza). Armaturę sanitarną z przyznanym oznakowaniem ekologicznym UE lub produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO spełniające powyższe wymogi uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używana jest armatura sanitarna opatrzona oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją Komisji 2013/250/UE⁽¹⁾. Jeżeli używane są inne produkty opatrzone oznakowaniem typu I, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I wg ISO lub kopię etykiety na opakowaniu, wskazując na wymogi oznakowania typu I wg ISO zgodne z wyżej wymienionymi wymogami.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2013/250/UE z dnia 21 maja 2013 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE armaturze sanitarnej (Dz.U. L 145 z 31.5.2013, s. 6).

Kryterium 15. Wodooszczędna armatura: toalety i pisuary

Bez uszczerbku dla lokalnych lub krajowych przepisów dotyczących spłukiwania toalet i pisuarów

- a) zakazane jest stosowanie spłukiwania ciągłego w pisuarach;
- b) w przypadku toalet zainstalowanych w czasie obowiązywania pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE średnia rzeczywista ilość spłukiwanej wody wynosi $\leq 4,5$ l.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją. W odniesieniu do wymogu b) posiadacz pozwolenia powiadamia właściwy organ o nowej instalacji w czasie obowiązywania pozwolenia na oznakowanie ekologiczne UE wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą. Toalety spłukiwane i pisuary z przyznanym oznakowaniem ekologicznym UE lub inne produkty opatrzone oznakowaniem typu I wg ISO spełniające powyższe wymogi uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używane są toalety i pisuary z oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją Komisji 2013/641/UE ⁽¹⁾. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu, wskazując na wymogi oznakowania typu I wg ISO zgodne z wyżej wymienionymi wymogami.

Kryterium 16. Zmniejszenie ilości prania dzięki wielokrotnemu wykorzystaniu pościeli i ręczników

Obiekt zakwaterowania turystycznego wymienia pościel i ręczniki z częstotliwością domyślną określoną w jego programie działań na rzecz środowiska, rzadziej niż codziennie, chyba że nie jest to zgodne z prawem, przepisami krajowymi lub niezależnym systemem certyfikacji, w którym dany obiekt zakwaterowania uczestniczy. Częstsze wymiany mają miejsce tylko na wyraźne życzenie gości.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją dotyczącą częstotliwości ustalonej przez obiekt zakwaterowania turystycznego lub wynikającą z niezależnej certyfikacji, prawa lub przepisów krajowych.

ODPADY I ŚCIEKI**Kryterium 17. Zapobieganie powstawaniu odpadów: plan zmniejszania powstawania odpadów spożywczych**

Bez uszczerbku dla lokalnych lub krajowych przepisów dotyczących usług gastronomicznych:

- a) Celem zmniejszenia ilości powstawania odpadów opakowaniowych: Do świadczenia usług gastronomicznych nie używa się pojedynczych opakowań żywności o długim terminie trwałości (np. kawy, cukru, czekolady w proszku (z wyjątkiem torebek herbaty)).
- b) Celem zrównoważenia powstawania odpadów opakowaniowych/spożywczych w zależności od pory roku: W przypadku żywności łatwo psującej się (np. jogurt, dżem, miód, wędliny, ciasta) obiekt zakwaterowania turystycznego zarządza dostarczaniem żywności gościom, tak aby zminimalizować odpady spożywcze i opakowaniowe. W tym celu obiekt zakwaterowania turystycznego przestrzega udokumentowanej procedury powiązanej z programem działań (kryterium 1), która określa, w jaki sposób należy optymalizować równowagę odpadów spożywczych i opakowaniowych w zależności od liczby gości.

Zwolnione z tego kryterium są: sklepy i automaty zarządzane przez obiekt zakwaterowania turystycznego oraz cukier i kawa w pojedynczych opakowaniach w pokojach, pod warunkiem że produkty używane do tego celu są produktami sprawiedliwego handlu lub produktami ekologicznymi, a ewentualne zużyte kapsułki kawy są zwracane producentowi do recyklingu.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2013/641/UE z dnia 7 listopada 2013 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE toaletom spłukiwanym i pisuarom (Dz.U. L 299 z 9.11.2013, s. 38).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z udokumentowaną procedurą określającą sposób ograniczenia ilości powstawania odpadów spożywczych i opakowaniowych. Należy również przedstawić treść ewentualnych przepisów prawnych wymagających stosowania produktów jednorazowych. W stosownych przypadkach dostarcza się również dokumentację potwierdzającą spełnienie warunków wymaganych do zwolnienia (np. potwierdzenie odbioru zużytych kapsułek przez producenta, oznakowanie ekologiczne lub sprawiedliwego handlu na opakowaniu). Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

Żywność łatwo psująca się to żywność podlegająca rozkładowi lub zniszczeniu, zazwyczaj żywność, która jest np. jedynie w minimalnym stopniu przetworzona lub niekonserwowana w inny sposób i która musi być przechowywana w niskiej temperaturze, aby uchronić ją przed rozkładem i utratą jakości (Codex Alimentarius).

Kryterium 18. Zapobieganie powstawaniu odpadów: produkty jednorazowego użytku

- a) Gościom nie udostępnia się artykułów toaletowych jednorazowego użytku (czepki pod prysznic, szczoteczki, pilniki do paznokci, szampony, mydła itp.), chyba że goście o nie poproszą lub istnieje taki obowiązek prawny lub jest to wymóg niezależnego systemu oceny jakości/systemu certyfikacji lub polityki jakości sieci hotelowej, do której należy obiekt zakwaterowania turystycznego.
- b) W pokojach i restauracjach/barach nie udostępnia się gościom jednorazowych naczyń (talerzyki, sztućce, dzbanki na wodę), chyba że wnioskodawca ma umowę dotyczącą takich wyrobów z podmiotem zajmującym się recyklingiem.
- c) W pokojach nie używa się jednorazowych ręczników ani pościeli (z wyjątkiem serwet/podkładów dla pacjentów).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją opisującą sposób spełnienia tego kryterium. Przekłada się również treść przepisów lub wymogi niezależnego systemu oceny jakości lub systemu certyfikacji określające konieczność korzystania z artykułów jednorazowych. Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

Kryterium 19. Segregowanie odpadów i kierowanie ich do recyklingu

- a) Bez uszczerbku dla lokalnych lub krajowych przepisów dotyczących segregacji odpadów, gościom udostępnia się odpowiednie pojemniki do segregacji odpadów w pokojach lub na każdym piętrze lub w centralnym punkcie obiektu zakwaterowania turystycznego.
- b) Odpady podlegają segregacji przez obiekt zakwaterowania turystycznego na kategorie wymagane lub zalecane przez lokalne zakłady utylizacji odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem artykułów toaletowych i odpadów niebezpiecznych, takich jak tonery, tusze, urządzenia chłodnicze i elektryczne, baterie, żarówki energooszczędne, środki farmaceutyczne oraz tłuszcze/oleje.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z określeniem różnych kategorii odpadów przyjmowanych przez władze lokalne lub w ramach umów z podmiotami zajmującymi się recyklingiem. Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

POZOSTAŁE KRYTERIA**Kryterium 20. Zakaz palenia w obiektach wspólnych i pokojach**

- a) We wszystkich strefach wspólnych wewnątrz budynków obowiązuje zakaz palenia.
- b) Zakaz palenia obowiązuje w co najmniej 80 % pokoi gościnnych lub jednostek zakwaterowania (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz dowody, np. fotografie oznaczeń umieszczonych na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego. Wnioskodawca określa liczbę pokoi gościnnych i wskazuje, które z nich przeznaczone są dla niepalących.

Kryterium 21. Promowanie przyjaznych dla środowiska środków transportu

Następujące informacje udostępnia się gościom i pracownikom na stronie internetowej obiektu zakwaterowania (jeśli jest ona dostępna) oraz na miejscu:

- a) informacje o środkach transportu przyjaznych dla środowiska dostępnych lokalnie do zwiedzania miasta/miejscowości, w której zlokalizowany jest obiekt zakwaterowania turystycznego (transport publiczny, rowery itp.);
- b) informacje o środkach transportu przyjaznych dla środowiska dostępnych lokalnie do celów przyjazdu do/wyjazdu z miasta/miejscowości, w której zlokalizowany jest obiekt zakwaterowania turystycznego;
- c) w razie dostępności oferty specjalne lub umowy z przewoźnikami, które obiekt zakwaterowania turystycznego może zaoferować gościom i pracownikom (np. usługi dowozu, transport zbiorowy dla pracowników, samochody elektryczne itp.)

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kopiami dostępnych materiałów informacyjnych np. na stronach internetowych, w broszurach itp.

Kryterium 22. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Fakultatywne oznakowanie z polem tekstowym ma zawierać następujący tekst:

„Ten obiekt zakwaterowania turystycznego działa aktywnie na rzecz zmniejszenia oddziaływania na środowisko:

- wspiera korzystanie z odnawialnych źródeł energii,
- oszczędza wodę i energię,
- oraz ogranicza ilość powstających odpadów.”.

Wytyczne dotyczące stosowania oznakowania fakultatywnego zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” (wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE) zamieszczonym na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium, wyjaśniając na jakim nośniku zamierza uwidocznić logo.

SEKCJA B**KRYTERIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 LIT. b)****KRYTERIA OGÓLNE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA****Kryterium 23. Rejestracja EMAS, certyfikacja ISO obiektu zakwaterowania turystycznego (do 5 pkt)**

Obiekt zakwaterowania turystycznego jest zarejestrowany w systemie ekozarządzania i audytu w Unii (EMAS) (5 pkt) lub certyfikowany zgodnie z normą ISO 14001 (3 pkt) lub certyfikowany zgodnie z normą ISO 50001 (2 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód rejestracji w EMAS lub certyfikacji według ISO.

Kryterium 24. Rejestracja EMAS lub certyfikacja ISO dostawców (do 5 pkt)

Przynajmniej dwóch z głównych dostawców lub usługodawców obiektu zakwaterowania turystycznego jest lokalnych i zarejestrowanych w EMAS (5 pkt) lub posiada certyfikat ISO 14001 (2 pkt) lub jest certyfikowanych zgodnie z normą ISO 50001 (1,5 pkt).

Na potrzeby tego kryterium usługodawcę uznaje się lokalnego, jeżeli jego lokalizacja jest w promieniu 160 km od obiektu zakwaterowania turystycznego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód rejestracji w EMAS lub certyfikacji ISO co najmniej dwóch ze swoich głównych dostawców.

Kryterium 25. Usługi z oznakowaniem ekologicznym (do 4 pkt)

Wszystkie usługi prania lub czyszczenia zlecane na zewnątrz wykonuje usługodawca, któremu przyznano oznakowanie typu I wg ISO (2 pkt za każdą usługę, maksymalnie 4 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód certyfikacji typu I wg ISO, uzyskany przez dostawców usług prania lub czyszczenia.

Kryterium 26. Informacja i edukacja środowiskowa i społeczna (do 2 pkt)

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego udostępnia gościom materiały informacyjne i edukacyjne w zakresie ochrony środowiska dotyczące lokalnej różnorodności biologicznej, krajobrazu i środków ochrony przyrody (1 pkt).
- b) W ramach rozrywek dla gości przewiduje się elementy edukacyjne dotyczące ochrony środowiska (np. książki, animacje, imprezy) (1 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją.

Kryterium 27. Monitorowanie zużycia: podliczniki zużycia energii i wody (do 2 pkt)

W obiekcie zakwaterowania turystycznego zainstalowane są liczniki energii i wody w celu umożliwienia gromadzenia danych na temat zużycia energii i wody podczas różnych czynności przez różne urządzenia, w następujących kategoriach (1 pkt za każdą kategorię, maksymalnie 2 pkt):

- a) pokoje;
- b) stanowiska kempingowe;
- c) pralnie;
- d) kuchnie;
- e) poszczególne urządzenia (np. lodówki, pralki).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z mapą prezentującą miejsca, w których zainstalowano liczniki.

ENERGIA

Kryterium 28. Efektywność energetyczna urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewania wody (do 3 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada co najmniej:

- a) wodne urządzenie do ogrzewania pomieszczeń spełniające kryterium 6 lit. a) (1 pkt);
- b) miejscowe urządzenia do ogrzewania pomieszczeń posiadające przynajmniej klasę energetyczną A zgodnie z definicją w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/1186 ⁽¹⁾ (1 pkt);
- c) urządzenie do podgrzewania wody spełniające kryterium 6 lit. c) (1 pkt).

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/1186 z dnia 24 kwietnia 2015 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń (Dz.U. L 193 z 21.7.2015, s. 20).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację urządzeń do ogrzewania pomieszczeń i podgrzewania wody, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została efektywność energetyczna wymagana w kryterium 6 lit. a), b) i c). Ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE uznaje się za zgodne z kryterium 6 lit. a) ppkt (ii). Produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO spełniające jedno z wymogów określonych w kryterium 6 lit. a), b) i c) uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używane są ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2014/314/UE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu, wskazując na wymogi oznakowania typu I wg ISO wymienione w lit. a)–c).

Kryterium 29. Efektywność energetyczna urządzeń klimatyzacyjnych i powietrznych pomp ciepła (do 3,5 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego jest zgodny z jednym z następujących progów:

- a) 50 % klimatyzatorów typu domowego lub powietrznych pomp ciepła (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej), których efektywność energetyczna jest o co najmniej 15 % wyższa niż próg określony w kryterium 7 (1,5 pkt);
- b) 50 % klimatyzatorów typu domowego lub powietrznych pomp ciepła (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej), których efektywność energetyczna jest o co najmniej 30 % wyższa niż próg określony w kryterium 7 (3,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację urządzeń klimatyzacyjnych, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została wymagana efektywność energetyczna.

Kryterium 30. Powietrzne pompy ciepła o mocy cieplnej do 100 kW (3 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada przynajmniej powietrzną pompę ciepła spełniającą kryterium 7 (w odpowiednich przypadkach zob. uwaga w kryterium 7) i opatrzoną oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z decyzją Komisji 2007/742/WE ⁽¹⁾ lub opatrzoną innym oznakowaniem typu I wg ISO.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację powietrznych pomp ciepła, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została wymagana efektywność energetyczna (w stosownych przypadkach). Jeżeli używane są pompy ciepła opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2007/742/WE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 31. Efektywność energetyczna urządzeń gospodarstwa domowego i oświetlenia (do 4 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada energooszczędne urządzenia w następujących kategoriach (0,5 lub 1 pkt dla każdej z poniższych kategorii, maksymalnie 4 pkt):

- a) urządzenia chłodnicze dla gospodarstw domowych, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem IX do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1060/2010 ⁽²⁾;
- b) piekarniki elektryczne typu domowego, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 65/2014 ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2007/742/WE z dnia 9 listopada 2007 r. określająca kryteria ekologiczne dotyczące przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego pompom ciepła zasilanym elektrycznie, gazowo lub absorpcyjnym pompom ciepła (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 14).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 314 z 30.11.2010, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 65/2014 z dnia 1 października 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych (Dz.U. L 29 z 31.1.2014, s. 1).

- c) zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1059/2010 ⁽¹⁾;
- d) pralki dla gospodarstw domowych, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1061/2010 ⁽²⁾;
- e) urządzenia biurowe, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma oznaczenie ENERGY STAR zgodnie z definicją Energy Star v6.1 dla komputerów i na mocy umowy określonej w decyzji Komisji (UE) 2015/1402 ⁽³⁾ lub zgodnie z definicją Energy Star v6.0 dla wyświetlaczy, Energy Star v2.0 dla urządzeń do przetwarzania obrazu, Energy Star v1.0 dla zasilaczy awaryjnych lub Energy Star v2.0 dla serwerów klasy korporacyjnej i na mocy umowy określonej w decyzji Komisji 2014/202/UE ⁽⁴⁾;
- f) suszarki bębnowe dla gospodarstw domowych, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 392/2012 ⁽⁵⁾;
- g) odkurzacze domowe, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) ma etykietę efektywności energetycznej UE klasy A++ lub wyższą, zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 665/2013 ⁽⁶⁾;
- h) lampy elektryczne i oprawy oświetleniowe, z których co najmniej 50 % (0,5 pkt) lub 90 % (1 pkt) ma co najmniej klasę A++, zgodnie z załącznikiem VI do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 874/2012.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do urządzeń i oświetlenia nieobjętych rozporządzeniem wskazanym dla każdej kategorii (np. urządzeń przemysłowych).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza dokumentację ze wskazaniem klasy efektywności energetycznej (certyfikat Energy Star dla kategorii e)) dla wszystkich urządzeń danej kategorii.

Kryterium 32. Odzyskiwanie ciepła (do 3 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada system odzyskiwania ciepła dla jednej (1,5 pkt) lub dwóch (3 pkt) z następujących kategorii: systemy chłodzenia, wentylatory, pralki, zmywarki do naczyń, baseny i ścieki sanitarne.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją systemów odzyskiwania ciepła (np. kopię projektu systemów odzyskiwania ciepła, opis sporządzony przez technika itp.).

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 314 z 30.11.2010, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 314 z 30.11.2010, s. 47).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2015/1402 z dnia 15 lipca 2015 r. określająca stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej zmiany specyfikacji komputerów zawartej w załączniku C do Umowy (Dz.U. L 217 z 18.8.2015, s. 9).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2014/202/UE z dnia 20 marca 2014 r. określająca stanowisko Unii Europejskiej w odniesieniu do decyzji podmiotów zarządzających na mocy Umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, dotyczącej dodania specyfikacji serwerów komputerowych i zasilaczy awaryjnych do załącznika C do Umowy oraz zmiany specyfikacji wyświetlaczy i urządzeń do przetwarzania obrazu zawartych w załączniku C do Umowy (Dz.U. L 114 z 16.4.2014, s. 68).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 392/2012 z dnia 1 marca 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 123 z 9.5.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. L 192 z 13.7.2013, s. 1).

Kryterium 33. Termoregulacja i izolacja okien (do 4 pkt)

- a) Temperaturę w każdym z pokoi gościnnych regulują goście. System termoregulacji umożliwia oddzielną regulację w następującym wyznaczonym zakresie (2 pkt):
 - (i) w okresie letnim temperatura w pokoju, w trybie chłodzenia, jest ustawiona na poziomie 22 °C lub powyżej;
 - (ii) w okresie zimowym temperatura w pokoju, w trybie ogrzewania, jest ustawiona na poziomie 22 °C lub poniżej.
- b) 90 % okien w ogrzewanych lub klimatyzowanych pokojach i strefach wspólnych jest izolowanych co najmniej za pomocą podwójnych szyb lub w formie równoważnej (2 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją dotyczącą systemów termoregulacyjnych lub procedur służących utrzymywaniu określonych zakresów temperatur, lub zdjęcia okien. W przypadku izolacji okien odpowiadającej wielowarstwowemu oszkleniu należy przedstawić oświadczenie eksperta.

Kryterium 34. Automatyczne wyłączanie urządzeń (do 4,5 pkt)

- a) 90 % pokoi gościnnych w obiekcie zakwaterowania turystycznego (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) jest wyposażonych w automatyczny wyłącznik zainstalowanych systemów ogrzewania, wentylacji i klimatyzacji po otwarciu okien i po wyjściu gości z pokoju (1,5 pkt).
- b) 90 % pokoi gościnnych w obiekcie zakwaterowania turystycznego (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) jest wyposażonych w automatyczny system wyłączający oświetlenie po wyjściu gości z pokoju (1,5 pkt).
- c) 90 % oświetlenia zewnętrznego (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej), które nie jest potrzebne ze względów bezpieczeństwa, jest automatycznie wyłączane po określonym czasie lub włącza się za pomocą czujnika zbliżeniowego (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną sporządzoną przez profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację lub konserwację tych urządzeń.

Kryterium 35. System ciepłowniczy/chłodniczy z kogeneracji (do 4 pkt)

- a) Ogrzewanie i chłodzenie obiektu zakwaterowania turystycznego pochodzi z energooszczędnego systemu ciepłowniczego i chłodniczego. Do celów oznakowania ekologicznego UE definiuje się go w następujący sposób: system ciepłowniczy lub chłodniczy korzystający co najmniej w 50 % z energii odnawialnej, w 50 % z ciepła odpadowego, w 75 % z ciepła pochodzącego z kogeneracji lub w 50 % z kombinacji takich rodzajów energii i ciepła; zgodnie z definicją w dyrektywie 2012/27/UE (2 pkt).
- b) System chłodniczy obiektu zakwaterowania turystycznego pochodzi z wysokosprawnej jednostki kogeneracyjnej zgodnie z dyrektywą 2012/27/UE (2 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemu ciepłowniczego lub systemu chłodniczego poprzez kogenerację.

Kryterium 36. Elektryczne suszarki do rąk z czujnikiem zbliżeniowym (1 pkt)

Wszystkie elektryczne suszarki do rąk są zaopatrzone w czujniki zbliżeniowe lub są opatrzone oznakowaniem typu I wg ISO.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację wykazującą, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 37. Emisje pochodzące z ogrzewaczy pomieszczeń (1,5 pkt)

W przypadku ogrzewaczy pomieszczeń na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego zawartość tlenków azotu (NOx) w gazie wylotowym nie może przekraczać wartości granicznych podanych w poniższej tabeli, obliczonych zgodnie z następującymi aktami prawnymi:

- a) w przypadku wodnych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo gazowe i ciekłe – rozporządzenie Komisji (UE) nr 813/2013 ⁽¹⁾;
- b) w przypadku wodnych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe – rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 ⁽²⁾;
- c) w przypadku miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo gazowe i ciekłe – rozporządzenie (UE) 2015/1188;
- d) w przypadku miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe – rozporządzenie (UE) 2015/1185.

Technologia w zakresie techniki grzewczej	Wartość graniczna emisji NOx
Ogrzewacze gazowe	Wodne ogrzewacze pomieszczeń wyposażone w silnik spalania wewnętrznego: 240 mg/kWh energii pobranej GCV Wodne i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń wyposażone w silnik spalania zewnętrznego (kotły): 56 mg/kWh energii pobranej GCV
Ogrzewacze na paliwo płynne	Wodne ogrzewacze pomieszczeń wyposażone w silnik spalania wewnętrznego: 420 mg/kWh energii pobranej GCV Wodne i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń wyposażone w silnik spalania zewnętrznego (kotły): 120 mg/kWh energii pobranej GCV
Ogrzewacze na paliwo stałe	Wodne ogrzewacze pomieszczeń: 200 mg/Nm ³ przy 10 % O ₂ Miejscowe ogrzewacze pomieszczeń: 200 mg/Nm ³ przy 13 % O ₂

W przypadku kotłów na paliwo stałe i miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe w obiekcie zakwaterowania turystycznego emisje cząstek stałych (PM) w gazie wylotowym nie mogą przekraczać wartości granicznych określonych odpowiednio w rozporządzeniu (UE) 2015/1189 i w rozporządzeniu (UE) 2015/1185.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację urządzeń do ogrzewania pomieszczeń, wskazując, w jaki sposób osiągnięta została efektywność energetyczna. Ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE uznaje się za zgodne z wymogami. Produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO spełniające powyższe wymogi uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używane są ogrzewacze wodne opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2014/314/UE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu, odpowiadające powyższemu wymogom.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 813/2013 z dnia 2 sierpnia 2013 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla ogrzewaczy pomieszczeń i ogrzewaczy wielofunkcyjnych (Dz.U. L 239 z 6.9.2013, s. 136).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz.U. L 193 z 21.7.2015, s. 100).

Kryterium 38. Zakup energii elektrycznej od dostawcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł (do 4 pkt)

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego zawiera umowę na indywidualną taryfę dla energii elektrycznej, zawierającą 100 % energii elektrycznej (ogólny koszyk paliw oferowany przez dostawcę lub koszyk paliw w ramach zakupionej taryfy) z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2009/28/WE (3 pkt), i opatrzoną oznakowaniem ekologicznym dla energii elektrycznej (4 pkt).
- b) Ewentualnie 100 % energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii opatrzonej oznakowaniem ekologicznym dla energii elektrycznej można również uzyskać poprzez oddzielne nabycie gwarancji pochodzenia zgodnie z definicją w art. 2 lit. j) dyrektywy 2009/28/WE (3 pkt).

Do celów tego kryterium, etykieta środowiskowa dla energii elektrycznej spełnia następujące warunki:

- 1) Norma w zakresie jakości etykiety została zweryfikowana przez niezależną organizację (stronę trzecią).
- 2) Nabyta energia elektryczna zakupiona za pośrednictwem certyfikatów pochodzi z nowych mocy produkcyjnych energii z odnawialnych źródeł powstałych w ciągu ostatnich dwóch lat lub finansowa część zakupionej energii elektrycznej za pośrednictwem certyfikatów jest używana do promowania inwestycji w nowe moce produkcyjne ze źródeł odnawialnych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację dostawcy energii elektrycznej (lub umowę z dostawcą), ze wskazaniem rodzaju odnawialnych źródeł energii oraz wartości procentowej energii elektrycznej pochodzącej z danego źródła odnawialnego oraz, w stosownych przypadkach, z potwierdzeniem, że 100 % nabytej energii elektrycznej jest zakupiona za pośrednictwem certyfikatu oraz uzyskała etykietę środowiskową od strony trzeciej. Ponadto, w odniesieniu do lit. b), należy również dostarczyć deklaracje dostawcy gwarancji pochodzenia wykazujące spełnienie warunków wymienionych w kryterium 12 lit. a).

Kryterium 39. Wytwarzanie energii elektrycznej na miejscu z odnawialnych źródeł energii (do 5 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego ma na miejscu urządzenia do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE; urządzeniami tymi mogą być: system paneli fotowoltaicznych (baterii słonecznych), lokalny generator hydroelektryczny lub system wytwarzania energii elektrycznej z lokalnej biomasy, energii geotermalnej lub wiatrowej, który wytwarza:

- a) co najmniej 10 % całkowitego zużycia energii elektrycznej na rok (1 pkt);
- b) co najmniej 20 % całkowitego zużycia energii elektrycznej na rok (3 pkt);
- c) co najmniej 50 % całkowitego zużycia energii elektrycznej na rok (5 pkt).

Na potrzeby tego kryterium za lokalną biomasę uznaje się biomasę, której źródło pozyskania znajduje się w promieniu 160 km od obiektu zakwaterowania turystycznego.

Jeśli samodzielne wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych prowadzi do wydania gwarancji pochodzenia, może ono być uwzględniane jedynie wtedy, gdy gwarancje pochodzenia nie trafiają na rynek, lecz zostają unieważnione w celu pokrycia lokalnego zużycia.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemu ogniw fotowoltaicznych, systemu hydroelektrycznego, geotermalnego, systemu biomasy lub systemu energii wiatrowej oraz z danymi na temat faktycznej produkcji. W przypadku stosowania lokalnej biomasy wnioskodawca dostarcza dowód dostępności biomasy (np. umowę z dostawcą biomasy). Ponadto, jeżeli stosowany jest system hydroelektryczny, wnioskodawca dostarcza ważne zezwolenie/pozwolenie/koncesję zgodnie z obowiązującymi krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi. Do wykazania możliwości spełnienia tego kryterium, wartość procentową wytworzonej energii można obliczyć na podstawie łącznego zużycia w roku poprzedzającym złożenie wniosku.

Kryterium 40. Energia cieplna z odnawialnych źródeł (do 3,5 pkt)

- a) Co najmniej 70 % łącznej energii zużywanej do ogrzewania lub chłodzenia pokoi (1,5 pkt) lub do ogrzewania wody sanitarnej (1 pkt) pochodzi z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE.
- b) 100 % łącznej energii zużywanej do ogrzewania lub chłodzenia pokoi (2 pkt) lub do ogrzewania wody sanitarnej (1,5 pkt) pochodzi z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z danymi dotyczącymi zużycia energii oraz dokumentacją wykazującą, że co najmniej 70 % lub 100 % tej energii pochodzi z odnawialnych źródeł.

Kryterium 41. Ogrzewanie basenu (do 1,5 pkt)

- a) Co najmniej 50 % łącznej energii zużywanej do ogrzewania wody w basenie pochodzi z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE (1 pkt).
- b) Co najmniej 95 % łącznej energii zużywanej do ogrzewania wody w basenie pochodzi z odnawialnych źródeł energii zgodnie z definicją w art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z danymi dotyczącymi zużycia energii na ogrzewanie wody w basenie oraz dokumentacją wykazującą ilość zużytej energii pochodzącej z odnawialnych źródeł.

WODA

Kryterium 42. Wodooszczędna armatura: krany łazienkowe i prysznice (do 4 pkt)

- a) Średnie natężenie przepływu wody w prysznicu nie przekracza 7 litrów/min, a w kranach łazienkowych (z wyjątkiem wanien) 6 litrów/min (2 pkt).
- b) Co najmniej 50 % kranów łazienkowych i pryszniców (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) jest opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z decyzją 2013/250/UE lub są to produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO (2 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentację, w tym wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (np. przez użycie przepływomierza lub wiaderka i czasomierza). Armaturę sanitarną z oznakowaniem ekologicznym UE i produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO spełniające powyższe wymogi uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używana jest armatura sanitarna opatrzona oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2013/250/UE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ISO typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 43. Wodooszczędna armatura: toalety i pisuary (do 4,5 pkt)

- a) Wszystkie pisuary są bezwodne (1,5 pkt).
- b) Co najmniej 50 % pisuarów (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) jest opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z decyzją 2013/641/UE lub są to produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO (1,5 pkt).
- c) Co najmniej 50 % toalet (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) jest opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE zgodnie z decyzją 2013/641/UE lub są to produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją. Toalety spłukiwane i pisuary z oznakowaniem ekologicznym UE lub produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO spełniające powyższe wymogi uznaje się za zgodne z wymogami. Jeżeli używane są toalety spłukiwane i pisuary opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie z decyzją 2013/641/UE. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 44. Zużycie wody przez zmywarki naczyń (2,5 pkt)

Zużycie wody przez zmywarki do naczyń jest mniejsze lub równe wartości progowej określonej w poniższej tabeli, mierzonej zgodnie z normą EN 50242, w standardowym cyklu zmywania:

Podgrupa produktów	Zużycie wody (Wt) [w litrach na cykl]
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 15 kompletów naczyń	10
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 14 kompletów naczyń	10
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 13 kompletów naczyń	10
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 12 kompletów naczyń	9
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 9 kompletów naczyń	9
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 6 kompletów naczyń	7
Zmywarki do naczyń dla gospodarstw domowych na 4 komplety naczyń	9,5

Uwaga: Kryterium to stosuje się wyłącznie do zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych objętych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1016/2010 ⁽¹⁾.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację zmywarek do naczyń. Jeżeli podane jest tylko zużycie roczne, zakłada się łącznie 280 standardowych cykli zmywania w ciągu roku.

Kryterium 45. Zużycie wody przez pralki (3 pkt)

Pralki używane w obiekcie zakwaterowania turystycznego przez gości i personel lub używane przez zakład świadczący usługi pralnicze dla obiektu zakwaterowania turystycznego spełniają co najmniej jeden z następujących wymogów:

- a) w przypadku pralek dla gospodarstw domowych zużycie wody jest mniejsze lub równe wartości progowej określonej w poniższej tabeli, mierzonej zgodnie z normą EN 60456, w standardowym cyklu prania (program do prania bawełny w 60 °C):

Podgrupa produktów	Zużycie wody: [w litrach na cykl]
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 3 kg	39
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 3,5 kg	39

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1016/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 31).

Podgrupa produktów	Zużycie wody: [w litrach na cykl]
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 4,5 kg	40
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 5 kg	39
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 6 kg	37
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 7 kg	43
Pralki dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej 8 kg	56

- b) w przypadku pralek przemysłowych i profesjonalnych, średnie zużycie wody do prania ≤ 7 litrów na kilogram tekstyliów.

Uwaga: Lit. a) dotyczy wyłącznie pralek dla gospodarstw domowych objętych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1015/2010 ⁽¹⁾.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne sporządzone przez producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację pralek. Do celów wykazania zgodności z lit. a), jeżeli podane jest tylko zużycie roczne, zakłada się łącznie 220 standardowych cykli prania w ciągu roku.

Kryterium 46. Oznaczenia twardości wody (do 1,5 pkt)

Wnioskodawca spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:

- W pobliżu obiektów sanitarnych/pralek/zmywarek do naczyń w widocznym miejscu umieszczone są wyjaśnienia dotyczące twardości miejscowej wody, które umożliwiają lepsze wykorzystanie detergentów przez gości i personel (0,5 pkt).
- W pralkach/zmywarkach do naczyń używanych przez gości i personel w obiekcie zakwaterowania turystycznego zainstalowany jest automatyczny system dozujący, który optymalizuje zużycie detergentów w zależności od twardości wody (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją potwierdzającą sposób informowania gości lub z odpowiednimi informacjami o używanym systemie automatycznego dozowania.

Kryterium 47. Optymalizacja utrzymania basenu (do 2,5 pkt)

- Podgrzewane baseny i zewnętrzne jacuzzi przykrywa się na noc. Niepodgrzewane, napełnione baseny i zewnętrzne jacuzzi przykrywa się w razie nieużywania przez ponad jeden dzień, aby zmniejszyć parowanie (1 pkt).
- Baseny i zewnętrzne jacuzzi są wyposażone w automatyczny system, który reguluje zużycie chloru poprzez optymalizację dozowania lub stosowanie dodatkowych metod dezynfekcji takich jak ozonowanie lub promieniowanie UV (0,5 pkt), lub są typu naturalnego z systemami filtracji opartymi na roślinności, umożliwiającymi uzyskanie czystości wody odpowiadającej wymaganym normom sanitarnym (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją (np. zdjęcia osłon, automatycznych systemów dozowania lub uwidoczniające rodzaj basenu, udokumentowana procedura korzystania z automatycznych systemów dozowania).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1015/2010 z dnia 10 listopada 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2009/125/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pralek dla gospodarstw domowych (Dz.U. L 293 z 11.11.2010, s. 21).

Kryterium 48. Ponowne wykorzystanie wód opadowych i szarej wody (do 3 pkt)

W obiekcie używa się następujących alternatywnych źródeł wody do celów innych niż sanitarne i konsumpcyjne:

- (i) wodę odzyskaną lub szarą wodę z prania lub natrysków lub z umywalek (1 pkt);
- (ii) wodę deszczową z dachu (1 pkt);
- (iii) skropliny z systemów ogrzewania, wentylacji i klimatyzacji (1 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium wraz ze zdjęciami pokazującymi alternatywne systemy dystrybucji wody; przekłada również dowody na to, że źródła wody sanitarnej i pitnej są całkowicie od siebie oddzielone.

Kryterium 49. Sprawny system nawadniania (do 1,5 pkt)

Wnioskodawca spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada udokumentowaną procedurę podlewania terenów zewnętrznych/roślin, wraz ze szczegółowymi informacjami o optymalizacji czasu podlewania i ograniczeniu zużycia wody. Może to na przykład oznaczać niepodlewanie terenów zewnętrznych. (1,5 pkt).
- b) W obiekcie zakwaterowania turystycznego wykorzystywany jest automatyczny system optymalizacji cykli nawadniania i zużycia wody przy podlewaniu terenów zewnętrznych/roślin. (1,5 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją obejmującą szczegółowe informacje o udokumentowanym systemie/procedurze podlewania lub zdjęcia pokazujące automatyczne systemy podlewania.

Kryterium 50. Korzystanie z gatunków rodzimych lub nieinwazyjnych gatunków obcych w obsadzeniu terenów zielonych (do 2 pkt)

W okresie ważności oznakowania ekologicznego UE roślinność na terenach zewnętrznych, w tym roślinność wodna, składa się z gatunków rodzimych lub nieinwazyjnych gatunków obcych:

- (i) brak inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii (0,5 pkt) (obecne mogą być inne inwazyjne gatunki obce);
- (ii) wyłącznie nieinwazyjne gatunki obce (1 pkt);
- (iii) rodzime lub nieinwazyjne gatunki obce (1,5 pkt);
- (iv) wyłącznie gatunki rodzime (2 pkt).

Do celów tego oznakowania ekologicznego UE, gatunki rodzime oznaczają gatunki, które występują w przyrodzie w danym kraju.

Do celów tego oznakowania ekologicznego UE, gatunki nieinwazyjne oznaczają gatunki, które nie występują w przyrodzie w danym kraju i co do których nie ma dowodów, że łatwo rozmnażają się, zdomowiają się i rozprzestrzeniają się, ani że mają negatywny wpływ na rodzimą bioróżnorodność.

Na terenach zewnętrznych nie można sadzić inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada odpowiednie specyfikacje określające, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją sporządzoną przez eksperta.

ODPADY I ŚCIEKI

Kryterium 51. Produkty z papieru (do 2 pkt)

90 % następujących kategorii produktów z papieru opatrzonych jest oznakowaniem ekologicznym UE lub innym oznakowaniem ISO typu I (0,5 pkt dla każdej z następujących kategorii, maksymalnie 2 pkt):

- a) papier toaletowy;
- b) bibułka;
- c) papier biurowy;
- d) papier zadrukowany;
- e) papier przetworzony (np. koperty).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację (w tym stosowne faktury) wskazujące ilości używanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów opatrzonych oznakowaniem ekologicznym. Jeżeli używane są produkty opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie odpowiednio z decyzją Komisji 2014/256/UE ⁽¹⁾, decyzją Komisji 2012/481/UE ⁽²⁾, decyzją Komisji 2011/333/UE ⁽³⁾ lub z decyzją Komisji 2009/568/WE ⁽⁴⁾. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 52. Wyroby trwałego użytku (do 4 pkt)

Co najmniej 40 % (w zaokrągleniu do najbliższej liczby całkowitej) z co najmniej jednej z następujących kategorii wyrobów trwałego użytku w obiekcie zakwaterowania turystycznego ma oznakowanie ekologiczne UE lub inne oznakowanie ISO typu I (1 pkt dla każdej kategorii, maksymalnie 4 pkt):

- a) pościel, ręczniki, obrusy;
- b) komputery;
- c) odbiorniki telewizyjne;
- d) materace łóżkowe;
- e) meble drewniane;

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2014/256/UE z dnia 2 maja 2014 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom z papieru przetworzonego (Dz.U. L 135 z 8.5.2014, s. 24).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2012/481/UE z dnia 16 sierpnia 2012 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi zadrukowanemu (Dz.U. L 223 z 21.8.2012, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/333/UE z dnia 7 czerwca 2011 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla papieru do kopiowania i papieru graficznego (Dz.U. L 149 z 8.6.2011, s. 12).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2009/568/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego bibule (Dz.U. L 197 z 29.7.2009, s. 87).

- f) odkurzacze;
- g) pokrycia podłogowe;
- h) urządzenia do przetwarzania obrazu.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację określające ilości posiadanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów opatrzonego oznakowaniem ekologicznym. Jeżeli używane są produkty opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie odpowiednio z decyzją Komisji 2014/350/UE ⁽¹⁾, decyzją Komisji 2009/300/WE ⁽²⁾, decyzją Komisji 2014/391/UE ⁽³⁾, decyzją Komisji 2010/18/WE ⁽⁴⁾, decyzją Komisji (UE) 2016/1332 ⁽⁵⁾ lub decyzją Komisji 2009/607/WE ⁽⁶⁾. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 53. Zaopatrzenie w napoje (do 2 pkt)

Jeśli oferowane są napoje (np. w barze/restauracji, w sklepie, w automatach) w strukturach, których właścicielem jest lub którymi zarządza obiekt zakwaterowania turystycznego, co najmniej 50 % (1 pkt) lub co najmniej 70 % (2 pkt) napojów jest oferowanych w opakowaniach zwrotnych/nadających się do ponownego napełnienia.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z ewentualną właściwą dokumentacją.

Kryterium 54. Detergenty i zaopatrzenie w produkty kosmetyczne (do 2 pkt)

Co najmniej 80 % nabywanej objętości lub wagi z co najmniej jednej z następujących kategorii detergentów i produktów kosmetycznych używanych w obiekcie zakwaterowania turystycznego ma oznakowanie ekologiczne UE lub inne oznakowanie ISO typu I (0,5 pkt dla każdej kategorii, maksymalnie 2 pkt):

- a) detergenty do ręcznego zmywania naczyń;
- b) detergenty do zmywarek do naczyń;
- c) detergenty pralnicze;
- d) uniwersalne środki czyszczące;
- e) detergenty do urządzeń sanitarnych;
- f) mydła i szampony;
- g) odżywki do włosów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2014/350/UE z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 45).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalająca zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym (Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2014/391/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego materacom łóżkowym (Dz.U. L 184 z 25.6.2014, s. 18).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2010/18/WE z dnia 26 listopada 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego drewnianym pokryciom podłogowym (Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 32).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1332 z dnia 28 lipca 2016 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego meblom (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 100).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2009/607/WE z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego twardym pokryciom (Dz.U. L 208 z 12.8.2009, s. 21).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację określające ilości posiadanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów opatrzonego oznakowaniem ekologicznym. Jeżeli używane są produkty opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania ekologicznego UE lub kopię etykiety na opakowaniu, potwierdzające nadanie oznakowania ekologicznego zgodnie odpowiednio z decyzją Komisji 2011/382/UE ⁽¹⁾, decyzją Komisji 2011/263/UE ⁽²⁾, decyzją Komisji 2011/264/UE ⁽³⁾, decyzją Komisji 2011/383/UE ⁽⁴⁾ lub decyzją Komisji 2014/893/UE ⁽⁵⁾. Jeżeli używane są produkty opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania typu I lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 55. Ograniczanie stosowania środków czyszczących (1,5 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada dokładne procedury efektywnego korzystania z produktów czyszczących, takie jak korzystanie produktów z mikrowłókna i innych materiałów czyszczących o podobnych właściwościach oraz czyszczenie z użyciem wody lub inne rodzaje czyszczenia o podobnych właściwościach. Aby kryterium to było spełnione, sprzątanie musi odbywać się metodą opartą na efektywnym korzystaniu z produktów czyszczących, chyba że nie jest to możliwe ze względu na przepisy prawne, warunki sanitarne lub praktyki bezpieczeństwa i higieny pracy.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z ewentualną właściwą dokumentacją (np. kopia procedur, dane techniczne używanych produktów).

Kryterium 56. Odladzanie (1 pkt)

Jeżeli konieczne jest odladzanie i zajmuje się nim obiekt zakwaterowania turystycznego, w przypadku lodu lub śniegu do zabezpieczenia dróg na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego używa się środków mechanicznych, piasku/żwiru lub środków do odladzania opatrzonego innym oznakowaniem ISO typu I.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją. Jeżeli używane są środki do odladzania opatrzone innym oznakowaniem typu I wg ISO, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu oznakowania produktu lub kopię etykiety na opakowaniu.

Kryterium 57. Zużyte tkaniny i meble (do 2 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada procedurę obejmującą:

- a) przekazywanie zużytych mebli i tkanin, które kończą cykl przydatności w obiekcie zakwaterowania turystycznego, ale ciągle jeszcze nadają się do użytku. Użytkownicy końcowi to pracownicy, organizacje charytatywne lub inne stowarzyszenia zajmujące się zbiórką i redystrybucją towarów (1 pkt);
- b) nabywanie produktów używanych w przypadku mebli. Wśród dostawców są sklepy z wyrobami użytkowymi oraz inne stowarzyszenia/spółdzielnie zajmujące się sprzedażą i redystrybucją wyrobów używanych (1 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, załączając właściwą dokumentację np. procedurę pisemną wraz z danymi użytkowników końcowych, pokwitowania odbioru i dokumentację wyrobów wcześniej ponownie wykorzystanych/przekazanych w darowiźnie itp.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/382/UE z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do ręcznego zmywania naczyń (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 40).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2011/263/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do zmywarek do naczyń (Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2011/264/UE z dnia 28 kwietnia 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom pralniczym (Dz.U. L 111 z 30.4.2011, s. 34).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2011/383/UE z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkiem czyszczącym i środkiem do czyszczenia urządzeń sanitarnych (Dz.U. L 169 z 29.6.2011, s. 52).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2014/893/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom kosmetycznym spłukiwanym (Dz.U. L 354 z 11.12.2014, s. 47).

Kryterium 58. Kompostowanie (do 2 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego segreguje co najmniej jedną z następujących kategorii odpadów, zapewniając kompostowanie odpadów lub stosowanie ich do produkcji biogazu zgodnie z wytycznymi władz lokalnych (np. przez administrację lokalną, we własnym zakresie lub przez prywatną firmę) (1 pkt dla każdej kategorii, maksymalnie 2 pkt):

- a) odpady z terenów zielonych;
- b) odpady spożywcze powstałe przy świadczeniu usług gastronomicznych;
- c) wyroby ulegające biodegradacji (np. produkty jednorazowego użytku na bazie produktów zbożowych);
- d) odpady ulegające biodegradacji wytworzone przez gości w pokojach/jednostkach zakwaterowania.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z ewentualną właściwą dokumentacją.

Kryterium 59. Oczyszczanie ścieków (do 3 pkt)

- a) Jeżeli w obiekcie zakwaterowania turystycznego oferowane są urządzenia do mycia samochodów, mycie samochodów jest dozwolone tylko w miejscach, które są specjalnie przystosowane do zbierania zużytej wody i detergentów i odprowadzania ich do kanalizacji (1 pkt).
- b) Jeżeli wysłanie ścieków do centralnych oczyszczalni nie jest możliwe, oczyszczanie ścieków na miejscu obejmuje oczyszczanie wstępne (sito/krata, wyrównywanie i osadzanie), po którym następuje oczyszczanie biologiczne z usunięciem > 95 % BZT (biochemiczne zapotrzebowanie tlenu), nitryfikacją > 90 %, i fermentacją beztlenową osadu nadmiernego (poza obiektem) (2 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z właściwą dokumentacją (np. zdjęcia dla wymogu a) oraz specyfikacje techniczne producenta lub sporządzone przez profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację systemu oczyszczania ścieków dla wymogu b)).

POZOSTAŁE KRYTERIA

Kryterium 60. Zakaz palenia w pokojach (1 pkt)

W pokojach gościnnych i jednostkach zakwaterowania obowiązuje zakaz palenia.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz dowody, np. fotografie oznaczeń umieszczonych w pokojach lub jednostkach zakwaterowania.

Kryterium 61. Polityka społeczna (do 2 pkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada spisane zasady polityki społecznej zapewniające co najmniej jedno z następujących świadczeń społecznych dla pracowników (0,5 pkt za każde świadczenie, maks. 2 pkt):

- a) urlop szkoleniowy;
- b) bezpłatne posiłki lub bony na posiłki;
- c) bezpłatna odzież służbowa lub robocza;
- d) zniżka na produkty/usługi obiektu zakwaterowania turystycznego;
- e) dotowany zrównoważony system transportu;
- f) wsparcie na potrzeby pożyczki hipotecznej.

Zasady polityki społecznej są aktualizowane raz w roku i podawane do wiadomości personelu. Pracownicy podpisują zasady polityki społecznej podczas spotkania informacyjnego. Dokument jest dostępny na recepcji dla wszystkich pracowników.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada kopię zasad polityki społecznej podpisaną przez pracowników oraz deklarację własną wyjaśniającą, w jaki sposób spełnione są powyższe wymogi. Ponadto właściwy organ może zażądać dokumentacji lub rozmowy z losowo wybranymi pracownikami podczas kontroli na miejscu.

Kryterium 62. Utrzymanie pojazdów (1 pkt)

Do utrzymania obiektu zakwaterowania turystycznego nie używa się pojazdów z silnikiem spalinowym (1 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją.

Kryterium 63. Oferta przyjaznych dla środowiska środków transportu (do 2,5 pkt)

- a) Obiekt zakwaterowania turystycznego oferuje gościom co najmniej jeden z następujących środków transportu przyjaznych dla środowiska (1 pkt za każdy środek, maksymalnie 2 pkt):
 - (i) pojazdy elektryczne na potrzeby dowozu gości lub do użytku gości;
 - (ii) gniazdka (stacje ładowania) dla pojazdów elektrycznych;
 - (iii) co najmniej 1 rower na każde 5 stanowisk lub jednostek zakwaterowania lub pokoi.
- b) Obiekt zakwaterowania ma aktywne partnerstwo z wypożyczalnią samochodów elektrycznych lub rowerów (0,5 pkt). „Aktywne partnerstwo” oznacza umowę pomiędzy obiektem zakwaterowania turystycznego a przedsiębiorstwem wynajmującym samochody elektryczne lub rowery. Informacje na temat aktywnego partnerstwa muszą być umieszczone w sposób widoczny na terenie obiektu. Jeżeli wypożyczalnia mieści się poza terenem obiektu zakwaterowania turystycznego, konieczne są rozwiązania praktyczne (np. wypożyczalnia rowerów może dostarczać rowery na teren obiektu zakwaterowania turystycznego).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją oraz informacjami przekazywanymi gościom.

Kryterium 64. Powierzchnie przepuszczalne (1 pkt)

Co najmniej 90 % powierzchni terenu na zewnątrz zarządzanego przez obiekt zakwaterowania turystycznego nie jest pokryte asfaltem/betonem ani innymi uszczelniającymi materiałami, które utrudniają odpowiedni drenaż i napowietrzanie gleby.

Jeżeli zbierana jest woda deszczowa i szara woda, niewykorzystana woda deszczowa i szara woda jest oczyszczana i usuwana do gruntu.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania spełnia to kryterium, wraz z właściwą dokumentacją.

Kryterium 65. Produkty lokalne i organiczne (do 4 pkt)

- a) Co najmniej dwa miejscowe i sezonowe (w przypadku świeżych owoców i warzyw) produkty spożywcze są oferowane na każdy posiłek, w tym na śniadanie (1 pkt).
- b) Obiekt zakwaterowania turystycznego aktywnie wybiera lokalnych dostawców towarów i usług (1 pkt).
- c) Co najmniej 2 produkty (1 pkt) lub 4 produkty (2 pkt) używane w codziennie przygotowywanych posiłkach lub sprzedawane przez obiekt zakwaterowania turystycznego są produkowane metodami rolnictwa ekologicznego zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾.

Na potrzeby tego kryterium „lokalny” oznacza lokalizację w promieniu 160 km od obiektu zakwaterowania turystycznego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z właściwą dokumentacją. Jeżeli używane są produkty ekologiczne, wnioskodawca dostarcza kopię certyfikatu produktu lub kopię etykiety na opakowaniu potwierdzające jego nadanie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007. W niektórych krajach restauracje i hotele mogą uzyskać certyfikację w ramach systemów znakowania, jeżeli korzystają wyłącznie z produktów ekologicznych. Jeżeli obiekt zakwaterowania turystycznego uzyska certyfikację w ramach takich systemów, może to stanowić dowód zgodności z tym kryterium.

Kryterium 66. Unikanie stosowania pestycydów (2 pkt)

Na terenach zewnętrznych zarządzanych przez obiekt zakwaterowania turystycznego nie używa się pestycydów.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania radzi sobie ze szkodnikami i zarządza terenami zewnętrznymi. Jest to sprawdzane podczas kontroli na miejscu.

Kryterium 67. Dodatkowe działania środowiskowe i akcje społeczne (do 3 pkt)

Kierownictwo obiektu zakwaterowania turystycznego podejmuje działania, oprócz działań określonych w kryteriach w niniejszej sekcji lub w sekcji A, w celu poprawy wyników obiektu zakwaterowania turystycznego pod kątem środowiskowym i społecznym.

- a) Dodatkowe działania dotyczące środowiska (0,5 pkt za każde, maksymalnie 2 pkt)
lub
- b) Dodatkowe działania społeczne (do 0,5 pkt za każde, maksymalnie 1 pkt).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz pełny opis (wraz z dokumentacją korzyści środowiskowych lub społecznych związanych z działaniami) każdego dodatkowego działania, które ma być wzięte pod uwagę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/176**z dnia 25 stycznia 2017 r.****ustalająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryw podłogowych***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 303)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom, które mają ograniczony wpływ na środowisko w ciągu całego swojego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanowić dla każdej grupy produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2010/18/WE ⁽²⁾ ustalono kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji dla drewnianych pokryw podłogowych, które to wymogi są ważne do dnia 31 grudnia 2016 r.
- (4) Aby lepiej uwzględnić gamę drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryw podłogowych na rynku i aktualny stan zaawansowania technicznego w odniesieniu do tych produktów oraz aby uwzględnić innowacje, które miały miejsce w ostatnich kilku latach, należy zmienić nazwę i zakres tej grupy produktów oraz ustanowić zmieniony zestaw kryteriów oznakowania ekologicznego UE.
- (5) Celem zmienionych kryteriów oznakowania ekologicznego UE jest stosowanie materiałów wyprodukowanych w bardziej zrównoważony sposób w oparciu o ocenę cyklu życia, co pozwoli na ograniczenie zużycia energii i stosowania substancji niebezpiecznych, ograniczenie poziomów niebezpiecznych pozostałości i udziału pokryw podłogowych w zanieczyszczeniu powietrza wewnątrz pomieszczeń, a także propagowanie trwałych i wysokiej jakości produktów. Zmienione kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez sześć lat od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, przy uwzględnieniu cyklu innowacji w tej grupie produktów.
- (6) Kod odpowiadający danej grupie produktów jest integralną częścią numerów rejestracyjnych oznakowania ekologicznego UE. Aby właściwe organy mogły przypisać numer rejestracyjny oznakowania ekologicznego UE drewnopochodnym, korkopochodnym i bambusopochodnym pokryciom podłogowym, które spełniają kryteria oznakowania ekologicznego UE, należy tej grupie produktów nadać numer kodu.
- (7) Należy zatem uchylić decyzję 2010/18/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/18/WE z dnia 26 listopada 2009 r. ustanawiająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego drewnianym pokryciom podłogowym (Dz.U. L 8 z 13.1.2010, s. 32).

- (8) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla drewnianych pokryw podłogowych na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzji 2010/18/WE, tak aby zapewnić im wystarczającą ilość czasu na dostosowanie produktów do zmienionych wymogów. Producentom należy również umożliwić składanie wniosków na podstawie kryteriów ekologicznych określonych w decyzji 2010/18/WE przez wystarczająco długi okres.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” obejmuje pokrycia podłogowe w pomieszczeniach, w tym pokrycia podłogowe drewniane, laminowane, z korka i z bambusa, które są wykonane, w ponad 80 % wagowo produktu końcowego, z materiałów lub włókien drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych, niezawierające włókien syntetycznych w żadnej warstwie.

Nie obejmuje ona pokryć ścian, pokryć do użytku na zewnątrz, pokryć o funkcji budowlanej ani środków poziomujących.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „drewniane pokrycie podłogowe” oznacza zestaw elementów drewnianych, wstępnie złożonych płyt lub paneli podłogowych, które stanowią powierzchnię podłogi;
- 2) „korkowe pokrycia podłogowe” oznaczają pokrycia podłogowe wykonane z korka granulowanego zmieszanego ze spoiwem, a następnie utwardzonego, lub kilka warstw korka, prasowanego lub fornirowanego, które można sprasować z użyciem kleju i które są przeznaczone do stosowania z powłoką;
- 3) „powłoka” oznacza mieszaninę w rozumieniu art. 2 pkt 8 dyrektywy 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 4) „bambusowe pokrycia podłogowe” oznaczają pokrycia podłogowe wykonane z litego bambusa lub bambusa prasowanego zmieszanego ze spoiwem;
- 5) „laminowane pokrycie podłogowe” oznacza sztywne pokrycie podłogowe posiadające warstwę powierzchniową składającą się z jednej lub kilku cienkich warstw z materiału włóknistego (przeważnie papieru), impregnowane z użyciem aminoplastycznych termoutwardzalnych żywic (przeważnie melaminy), prasowane lub łączone na podłożu, wykończone zwykłym podkładem;
- 6) „półlotny związek organiczny” (SVOC) oznacza każdy związek organiczny, który w kolumnie kapilarnej o składzie 5 % fenylopolisiloksanu i 95 % metylopolisiloksanu eluuje w przedziale retencji między n-heksadekanem (wyłączony) a n-dokozanem (włączony);
- 7) „wartość R” oznacza sumę wszystkich wartości R_i , gdzie wartość R_i jest stosunkiem C_i/LCI_i , gdzie C_i to stężenie masowe w komorze związku i , a LCI_i to wartość najniższego badanego stężenia związku i , zdefiniowana w sprawozdaniach z europejskiego działania w ramach współpracy w odniesieniu do powietrza miejskiego, środowiska w pomieszczeniach i narażenia zdrowia ludzkiego (European Collaborative Action on Urban Air, Indoor Environment and Human Exposure Reports) ⁽²⁾;
- 8) „substancja” oznacza substancję w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ograniczeń emisji lotnych związków organicznych w wyniku stosowania rozpuszczalników organicznych w niektórych farbach i lakierach oraz produktach do odnawiania pojazdów, a także zmieniająca dyrektywę 1999/13/WE (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 87).

⁽²⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC83683/eca%20report%2029_final.pdf

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- 9) „mieszanina” oznacza mieszaninę w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- 10) „produkt biobójczy” oznacza produkt biobójczy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 ⁽¹⁾;
- 11) „konserwant” oznacza dowolny produkt wchodzący w zakres grupy produktowej 8 (środki stosowane do konserwacji drewna), określonej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, w tym produkty stosowane do konserwacji korka lub bambusa;
- 12) „substancja czynna” oznacza substancję czynną w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 528/2012;
- 13) „materiał pochodzący z recyklingu” oznacza materiał, który został przetworzony z materiału odzyskanego lub zregenerowanego w ramach procesu produkcyjnego i wprowadzony do produktu końcowego lub do komponentu, który ma zostać częścią składową produktu, z wyjątkiem odpadów drzewnych, zrębków i włókien powstałych przy pozyskiwaniu drewna i produkcji tartacznej, zgodnie z normą ISO 14021;
- 14) „materiał drewnopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien drzewnych, zrębków lub drewna w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów. Materiały drewnopochodne obejmują: twardą płytę pilśniową, płytę pilśniową, płytę pilśniową o średniej i dużej gęstości, płytę wiórową, płytę o wiórach zorientowanych (OSB), sklejkę i płyty litego drewna. Mogą one być powleczone apreturą podczas produkcji pokryć podłogowych;
- 15) „materiał korkopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien korka, zrębków korka lub korka w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów.
- 16) „materiał bambusopochodny” oznacza materiał wykonany z włókien bambusa, zrębków bambusa lub bambusa w jednym z kilku różnych procesów, które mogą obejmować stosowanie podwyższonych temperatur, ciśnień i żywic wiążących lub klejów.
- 17) „włókna syntetyczne” oznaczają wszystkie włókna polimerowe;
- 18) „energia odnawialna” oznacza energię ze źródeł odnawialnych w rozumieniu art. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽²⁾;
- 19) „gwarancja pochodzenia” oznacza gwarancję pochodzenia w rozumieniu art. 2 lit. j) dyrektywy 2009/28/WE.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, produkt musi należeć do grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria oznakowania ekologicznego UE oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez sześć lat od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe” przypisuje się numer kodu „035”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

Artykuł 6

Decyzja 2010/18/WE traci moc.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 6 wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE dla produktów należących do grupy produktów „drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne pokrycia podłogowe”, złożone w ciągu dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, mogą być składane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2010/18/WE albo z kryteriami określonymi w niniejszej decyzji.

Oznakowania ekologiczne UE przyznane zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2010/18/WE mogą być stosowane przez 12 miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Karmenu VELLA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla drewnopochodnych, korkopochodnych i bambusopochodnych pokryw podłogowych:

- Kryterium 1. Opis produktu
- Kryterium 2. Materiały drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne
- Kryterium 3. Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin
- Kryterium 4. Wymogi szczegółowe dotyczące substancji
- Kryterium 5. Zużycie energii w procesie produkcji
- Kryterium 6. Emisje lotnych związków organicznych z pokryw podłogowych
- Kryterium 7. Emisje formaldehydu z pokryw podłogowych i płyty stolarskiej
- Kryterium 8. Przydatność do użycia
- Kryterium 9. Możliwość naprawy i przedłużona gwarancja
- Kryterium 10. Informacje dla konsumentów
- Kryterium 11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE
- Dodatek I. Wytyczne dotyczące obliczania ilości stosowanych LZO
- Dodatek II. Wytyczne dotyczące obliczania zużycia energii w procesie produkcji
- Dodatek III. Wykaz norm

OCENA I WERYFIKACJA

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy w celu wykazania zgodności z kryteriami wnioskodawca jest zobowiązany do dostarczenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów, mogą one pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy lub od jego dostawcy (dostawców).

Właściwe organy uznają w pierwszej kolejności zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą zharmonizowaną normą laboratoriów badawczych i wzorcujących oraz weryfikacje przeprowadzone przez organy akredytowane zgodnie z odpowiednią zharmonizowaną normą dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi. Akredytacja jest przeprowadzana zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 ⁽¹⁾.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne niż metody wskazane dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne lub inspekcje na miejscu.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez produkt wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) produkt ma zostać wprowadzony do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tym wymogiem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30).

Jeżeli dostawca nie chce ujawnić wnioskodawcy substancji składających się na mieszaninę, może on przesłać tę informację bezpośrednio właściwemu organowi.

Kryterium 1. Opis produktu

Właściwemu organowi dostarcza się opis techniczny pokryw podłogowych, w tym rysunki ukazujące części lub materiały, które składają się na produkt końcowy stanowiący pokrycie podłogowe, a także wymiary oraz opis procesu produkcyjnego. Do opisu należy dołączyć zestawienie podstawowych materiałów produktu, określające całkowitą masę produktu i jej podział na różne zastosowane materiały.

Musi zostać wykazana zgodność z zakresem grupy produktów określonej w art. 1.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną o następujące informacje dotyczące pokrycia podłogowego:

- marka/nazwa handlowa ⁽¹⁾,
- opis produktu, w tym rysunki techniczne ilustrujące części lub materiały wykorzystane w produkcie końcowym,
- zestawienie podstawowych materiałów: procentowy skład surowców, substancji lub mieszanin w masie produktu końcowego, w tym, w stosownych przypadkach, wszelkie dodatki i obróbka powierzchniowa,
- wykaz wszystkich części składowych ⁽²⁾ produktu oraz ich masa,
- opis procesu produkcyjnego. Należy podać opis dostawcy surowców lub substancji, zawierający nazwę prawną, miejsce produkcji, dane kontaktowe i opis etapów produkcji, które prowadzą lub których są częścią.

jako dowód zgodności z niniejszym kryterium można przyjąć kartę charakterystyki produktu, deklarację środowiskową produktu lub równoważny dokument, pod warunkiem że zawierają one wymienione informacje.

Kryterium 2. Materiały drewnopochodne, korkopochodne i bambusopochodne

Wymóg ten ma zastosowanie do materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych, o masie większej niż 1 % produktu końcowego.

Żadne materiały drewniane, drewnopochodne, korkowe, korkopochodne, bambusowe lub bambusopochodne nie mogą pochodzić z organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz muszą być objęte certyfikatami kontroli pochodzenia produktu wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak rada ds. zrównoważonej gospodarki leśnej (ang. *Forest Stewardship Council*, FSC), program uznawania systemów certyfikacji lasów (*Programme for the Endorsement of Forest Certification*, PEFC) lub równoważne.

Wszelkie pierwotne drewno, korek i bambus muszą być objęte ważnymi certyfikatami zrównoważonej gospodarki leśnej wydawanymi w ramach niezależnego systemu certyfikacji prowadzonego przez osoby trzecie, takie jak FSC, PEFC lub równoważne.

Jeżeli system certyfikacji dopuszcza mieszanie materiałów niecertyfikowanych z materiałami posiadającymi certyfikaty lub pochodzącymi z recyklingu w produkcie lub na linii produkcyjnej, wówczas co najmniej 70 % drewna, korka lub bambusu musi stanowić certyfikowany materiał pierwotny lub materiał pochodzący z recyklingu.

Materiały niecertyfikowane muszą podlegać systemowi weryfikacji, który zapewnia ich legalne pozyskanie oraz ich zgodność z wszelkimi pozostałymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Jednostki certyfikujące wydające certyfikaty zrównoważonej gospodarki leśnej lub certyfikaty kontroli pochodzenia produktu są akredytowane lub uznawane w ramach tego systemu certyfikacji.

⁽¹⁾ Nazwa handlowa oznacza wszystkie nazwy, pod jakimi substancja jest wprowadzana do obrotu na rynku unijnym.

⁽²⁾ Część składowa oznacza każdą z warstw pokrycia podłogowego, której materiał, kształt i forma pełnią określoną funkcję. Obejmuje to na przykład warstwę odporną na ścieranie lub zarysowania, warstwę zawierającą wzór lub fornir, warstwę podłoża lub warstwę stabilizującą i warstwę podkładu.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną o ważny, certyfikowany przez niezależną jednostkę certyfikat kontroli pochodzenia produktu, pochodzący od producenta, w odniesieniu do wszystkich materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych wykorzystanych w produkcie lub na linii produkcyjnej oraz wykazuje, że żaden materiał pierwotny nie pochodzi z organizmów zmodyfikowanych genetycznie. Wnioskodawca dostarcza skontrolowane dokumenty księgowe, które wykazują, że co najmniej 70 % materiałów pochodzi z lasów lub obszarów zarządzanych zgodnie z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej lub ze źródeł z recyklingu spełniających wymogi określone w ramach właściwego niezależnego systemu kontroli pochodzenia produktu. Jako niezależne systemy certyfikacji prowadzone przez strony trzecie przyjmuje się FSC, PEFC lub systemy równoważne.

Jeżeli produkt lub linia produkcyjna zawiera niecertyfikowany materiał, należy przedstawić dowód potwierdzający, że zawartość niecertyfikowanego materiału pierwotnego nie przekracza 30 % oraz że jest on objęty systemem weryfikacji zapewniającym jego legalne pochodzenie oraz zgodność z wszelkimi innymi wymogami systemu certyfikacji w odniesieniu do materiałów niecertyfikowanych.

Kryterium 3. Wymogi ogólne dotyczące substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin

Obecność w danym produkcie i wszelkich jego częściach składowych substancji określonych zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jako substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) lub substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ w odniesieniu do zagrożeń wymienionych w tabeli 3.1 niniejszej decyzji podlega ograniczeniu zgodnie z pkt 3.a i 3.b. Do celów tego kryterium lista kandydacka SVHC i klasyfikacja pod względem zagrożeń CLP zostały zgrupowane w tabeli 3.1 w podziale według niebezpiecznych właściwości.

*Tabela 3.1***Grupowanie zagrożeń objętych ograniczeniem**

Grupa 1 zagrożeń – substancje stanowiące bardzo duże zagrożenie (SVHC) i substancje lub mieszaniny spełniające kryteria klasyfikacji, oznakowania i pakowania (CLP)

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 1:

- substancje ujęte na liście kandydackiej SVHC
- substancje rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1 A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df

Grupa 2 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 2:

- CMR kategorii 2: H341, H351, H361f, H361d, H361df, H362
- toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410
- ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310, H330, H304
- toksyczność przy aspiracji kategorii 1: H304
- działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) kategorii 1: H370, H372
- substancja kategorii 1 działająca uczulająco na skórę: H317

Grupa 3 zagrożeń – CLP

Zagrożenia, które identyfikują substancję jako należącą do grupy 3:

- toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412, H413
- toksyczność ostra kategorii 3: H301, H311, H331, EUH070
- STOT kategorii 2: H371, H373

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

3.a. Ograniczenie stosowania SVHC

Produkt ani jego żadne części składowe nie mogą zawierać SVHC w stężeniach wyższych niż 0,10 % (w/w).

Odstępstw od tego wymogu nie przyznaje się ujętym na liście kandydackiej substancjom stanowiącym bardzo duże zagrożenie, obecnym w produkcie lub jakichkolwiek jego częściach składowych w stężeniu powyżej 0,10 % (w/w).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca przygotowuje deklaracje dotyczące nieobecności SVHC w stężeniach wyższych niż graniczne w produkcie i wszelkich częściach składowych wykorzystanych w produkcie. Deklaracje muszą odnosić się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA ⁽¹⁾.

3.b. Ograniczenie stosowanych w powłokach podłogowych substancji i mieszanin sklasyfikowanych w ramach CLP

Substancji lub mieszanin stosowanych przez producenta powłok podłogowych lub jego dostawców podczas przygotowywania surowców, produkcji, montażu lub jakiegokolwiek innej obróbki powłoki podłogowej nie klasyfikuje się według klas zagrożeń CLP wymienionych w tabeli 3.1. Substancje lub mieszaniny podlegające ograniczeniom obejmują kleje, farby, podkłady, lakiery, bejce, żywice, produkty biobójcze, wypełniacze, woski, oleje, wypełniacze szczelin, barwniki i szczeliwa.

Niemniej jednak stosowanie takich substancji podlegających ograniczeniom jest dozwolone, jeśli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- substancję lub mieszaninę podlegającą ograniczeniom zastosowano w ilościach, które stanowią mniej niż 0,10 % całkowitej masy powłoki podłogowej i jakiegokolwiek z jego części składowych,
- substancja podlegająca ograniczeniom zmienia swoje właściwości po przetworzeniu (np. nie jest już biodostępna lub ulega reakcji chemicznej), tak więc zagrożenia objęte ograniczeniem w ramach CLP nie mają już zastosowania, a wszelkie pozostałości substancji podlegającej ograniczeniom, które nie uległy reakcji, stanowią mniej niż 0,10 % całkowitej masy powłoki podłogowej i jakiegokolwiek z jego części składowych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca lub jego dostawcy dostarczają właściwemu organowi deklarację zgodności z kryterium 3.b, popartą w stosownych przypadkach wykazem stosownych wykorzystanych substancji lub mieszanin, jak również deklarację dotyczące zaklasyfikowania lub niezaklasyfikowania jako zagrożenia, informacje o ilości dodanej substancji lub mieszaniny oraz, w stosownych przypadkach, oświadczenie, czy właściwości substancji lub mieszaniny zmieniają się po przetworzeniu w taki sposób, że zagrożenia objęte ograniczeniem w ramach CLP nie mają już zastosowania. W takim przypadku podaje się ilości pozostałości substancji podlegającej ograniczeniom, które nie uległy reakcji.

Na poparcie deklaracji o zaklasyfikowaniu lub niezaklasyfikowaniu poszczególnych substancji pod względem zagrożeń należy przedstawić następujące informacje:

- (i) numer substancji nadany w ramach Chemical Abstracts Service (CAS) ⁽²⁾, Wspólnoty Europejskiej (WE) ⁽³⁾ lub innego wykazu (w stosownych przypadkach w odniesieniu do mieszanin);
- (ii) postać fizyczną i stan, w jakim substancja lub mieszanina jest stosowana;
- (iii) zharmonizowane klasyfikacje zagrożeń CLP;
- (iv) wpisy z dokonanej autoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH prowadzonej przez ECHA ⁽⁴⁾ (jeżeli klasyfikacja zharmonizowana nie jest dostępna);
- (v) klasyfikacje mieszanin zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

⁽¹⁾ ECHA, Candidate List of substances of very high concern for Authorisation (Lista kandydacka substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, oczekujących na pozwolenie), <http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

⁽²⁾ Rejestr CAS: <https://www.cas.org/content/chemical-substances>.

⁽³⁾ Wykaz WE: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/ec-inventory>.

⁽⁴⁾ ECHA, baza danych substancji zarejestrowanych REACH: <http://www.echa.europa.eu/information-on-chemicals/registered-substances>.

Przy uwzględnianiu wpisów autoklasyfikacji w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH pierwszeństwo mają wpisy będące przedmiotem wspólnych wniosków.

W przypadku gdy klasyfikacja została zarejestrowana jako „zawierająca niekompletne dane” lub „niejednoznaczna” według zapisu w bazie danych substancji zarejestrowanych REACH lub gdy substancja nie została jeszcze zarejestrowana w systemie REACH, należy przedstawić takie dane toksykologiczne zgodne z wymogami określonymi w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, które umożliwią potwierdzenie jednoznacznej autoklasyfikacji zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 oraz wytycznymi ECHA. W przypadku zapisów w bazie danych zawierających „niekompletne dane” lub „niejednoznacznych” autoklasyfikacja wymaga weryfikacji. W tym celu akceptuje się następujące źródła informacji:

- (i) badania toksykologiczne i oceny zagrożenia przeprowadzone przez partnerskie agencje regulacyjne ECHA ⁽¹⁾, organy regulacyjne państw członkowskich lub organy międzyrządowe;
- (ii) karta charakterystyki (SDS), należycie wypełniona zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;
- (iii) udokumentowana ekspertyza dostarczona przez specjalistę toksykologa, która opiera się na przeglądzie literatury naukowej i danych badawczych oraz, w razie potrzeby, na wynikach nowych badań przeprowadzonych przez niezależne laboratoria stosujące metody zatwierdzone przez ECHA;
- (iv) zaświadczenie, w stosownych przypadkach oparte na ekspertyzie, wydane przez akredytowany organ oceny zgodności, który przeprowadza oceny zagrożenia zgodnie z systemami klasyfikacji GHS (Globalnie Zharmonizowany System) lub CLP.

Informacje na temat niebezpiecznych właściwości substancji mogą, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, być generowane w inny sposób niż przez badania, na przykład z zastosowaniem alternatywnych metod, takich jak metody *in vitro*, ilościowe modele zależności struktura – aktywność lub grupowanie substancji i podejście przekrojowe.

Kryterium 4. Wymogi szczegółowe dotyczące substancji

4.a. Zanieczyszczenia w drewnie, korku i bambusie pochodzącym z recyklingu

Wszelkie włókna lub zrębki pochodzące z recyklingu wykorzystywane w produkcji produktu końcowego stanowiącego pokrycie podłogowe poddaje się badaniom zgodnie z normą Europejskiej Federacji Producentów Paneli (ang. *European Panel Federation*, EPF) dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu ⁽²⁾ lub z inną równoważną normą zawierającą równoważne lub bardziej rygorystyczne wartości graniczne, i muszą one odpowiadać wartościom granicznym dotyczącym zanieczyszczeń wskazanym w tabeli 4.1.

Tabela 4.1

Wartości graniczne dotyczące zanieczyszczeń w drewnie, korku lub bambusie pochodzącym z recyklingu i w ich włóknach i zrębkach (mg/kg suchego materiału pochodzącego z recyklingu)

Zanieczyszczenia	Wartości graniczne	Zanieczyszczenia	Wartości graniczne
arsen (As)	25	rtęć (Hg)	25
kadm (Cd)	50	fluor (F)	100
chrom (Cr)	25	chlor (Cl)	1 000
miedź (Cu)	40	pentachlorofenol (PCP)	5
ołów (Pb)	90	oleje smołowe (benzo(a)piren)	0,5

⁽¹⁾ ECHA, Współpraca z agencjami regulacyjnymi, <http://echa.europa.eu/about-us/partners-and-networks/international-cooperation/cooperation-with-peer-regulatory-agencies>

⁽²⁾ „EPF Standard for delivery conditions of recycled wood” (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r., dostępna pod adresem: <http://europanel.org/site/upload/57d9467eac5f3.pdf>.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi:

- deklarację producenta lub dostawcy płyt, stosownie do okoliczności, w której oświadcza, że w pokryciu podłogowym nie wykorzystano drewna, korka ani bambusa pochodzącego z recyklingu ani ich włókien lub zrębków, lub
- deklarację producenta lub dostawcy płyt, stosownie do okoliczności, w której oświadcza, że wszelkie wykorzystane drewno, korek lub bambus pochodzące z recyklingu lub ich włókna lub zrębki zostały poddane badaniom na reprezentatywnych próbkach zgodnie z normą EPF dotyczącą warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu lub z inną równoważną normą, w której określono równoważne lub bardziej restrykcyjne wartości graniczne, uzupełnioną o sprawozdania z badań potwierdzające zgodność próbek pochodzących z recyklingu z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 4.1.

4.b. Produkty biobójcze

Obróbka pokryw podłogowych z drewna, korka lub bambusa z wykorzystaniem produktów biobójczych jest zabroniona.

Zabrania się stosowania wymienionych poniżej substancji czynnych do konserwacji puszkowanych mieszanin opartych na wodzie, takich jak kleje lub lakiery:

- mieszanina (3:1) chlorometyloizotiazolinonu i metyloizotiazolinonu (CMIT/MIT nr CAS 55965-84-9) w stężeniu powyżej 15 ppm,
- metyloizotiazolinon w stężeniu powyżej 200 ppm,
- inne izotiazolinony w stężeniu powyżej 500 ppm.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację o niestosowaniu produktów biobójczych lub, w stosownych przypadkach, deklarację uzupełnioną o kartę charakterystyki od dostawcy mieszanin opartych na wodzie określającą, jakie substancje czynne zostały wykorzystane jako środki konserwujące puszkowanych mieszanin opartych na wodzie.

4.c. Metale ciężkie w farbách, podkładach i lakierach

Farby, podkłady i lakiery stosowane na powierzchni materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych nie mogą zawierać substancji na bazie następujących metali: kadmu, ołowiu, chromu VI, rtęci, arsenu lub selenu w stężeniach przekraczających 0,010 % (w/w) w odniesieniu do każdego z metali zawartych w postaci użytkowej farby, podkładu lub lakieru w puszkach.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca lub jego dostawca, stosownie do przypadku, przedkłada właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium i przedstawia odpowiednie karty charakterystyki przekazane przez dostawców wykorzystywanych farb, podkładów lub lakierów.

4.d. Zawartość LZO w obróbce powierzchniowej

Produkty do obróbki powierzchniowej materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych muszą spełniać jeden z poniższych warunków:

- całkowita zawartość LZO jest mniejsza lub równa 5 % (w/w) stężenia substancji w puszcze,
- całkowita zawartość LZO jest większa niż 5 % (w/w), pod warunkiem że wykazano, że LZO są stosowane w ilościach wynoszących mniej niż 10 g/m² powłokanej nimi powierzchni.

Kryterium to odnosi się do całkowitej ilości LZO w produktach do obróbki powierzchniowej pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli produkty wymagają rozcieńczenia przed zastosowaniem, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznacza lotny związek organiczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2004/42/WE.

Kryterium to nie ma zastosowania do mieszanin stosowanych do naprawy (np. sęków, rys, wgnieceń itd.) podczas procesu produkcyjnego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kartę charakterystyki każdej substancji lub mieszaniny wykorzystanej do obróbki powierzchniowej materiałów drewnianych, drewnopochodnych, korkowych, korkopochodnych, bambusowych lub bambusopochodnych. Jeżeli z karty charakterystyki wynika, że zawartość LZO w substancji lub mieszaninie wykorzystanej do obróbki powierzchniowej jest mniejsza lub równa 5 % w/w, dalsza weryfikacja nie jest konieczna.

Jeżeli w karcie charakterystyki nie ma informacji o zawartości LZO, zawartość LZO oblicza się na podstawie wykazu substancji zawartych w mieszaninie do obróbki powierzchniowej. Stężenie każdego składnika LZO podaje się jako wartość procentową masy.

Alternatywnie, jeżeli zawartość LZO jest wyższa niż 5 % w/w, wnioskodawca przedstawia obliczenia wykazujące, że faktyczna ilość LZO zastosowana w przeliczeniu na m² powlekaney powierzchni pokrycia podłogowego wynosi mniej niż 10 g/m², zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w dodatku I.

4.e. Zawartość LZO w innych stosowanych substancjach i mieszaninach

Zawartość LZO jest mniejsza niż:

- 3 % (w/w) w puszkowanych klejach i żywicach wykorzystywanych w produkcji pokryw podłogowych,
- 1 % (w/w) w innych substancjach oprócz puszkowanych klejów, żywic i produktów do obróbki powierzchniowej (kryterium 4.d) wykorzystywanych w produkcji pokryw podłogowych.

Zawartość wolnego formaldehydu w płynnych żywicach aminoplastycznych wykorzystywanych do produkcji pokryw podłogowych wynosi mniej niż 0,2 % (w/w).

Kryterium to odnosi się do całkowitej ilości LZO w substancjach pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli mieszaniny wymagają rozcieńczenia przed zastosowaniem, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznacza lotny związek organiczny zgodnie z definicją w art. 2 pkt 5 dyrektywy 2004/42/WE.

Kryterium to nie ma zastosowania do mieszanin stosowanych do naprawy (np. sęków, rys, wgnieceń itd.) podczas procesu produkcyjnego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kartę charakterystyki wszelkich zastosowanych puszkowanych klejów, żywic lub innych substancji lub równoważny dokument uzupełniający deklarację zgodności wraz z pełną recepturą zawierającą określenie ilości i numery CAS.

Jeżeli karta charakterystyki stanowi, że zawartość LZO jest mniejsza niż 3 % (w/w) w puszkowanym kleju lub żywicy lub mniejsza niż 1 % (w/w) w innych zastosowanych substancjach, dalsza weryfikacja nie jest konieczna.

Jeżeli w karcie charakterystyki nie ma informacji o zawartości LZO, zawartość LZO oblicza się na podstawie wykazu substancji. Stężenie każdego składnika LZO podaje się jako wartość procentową masy.

Wnioskodawca dostarcza sprawozdania z badań wykazujące, że zawartość wolnego formaldehydu w płynnych żywicach aminoplastycznych wynosi mniej niż 0,2 % (w/w) zgodnie z normą EN 1243.

4.f. *Plastyfikatory*

Kleje, żywice lub substancje bądź mieszaniny wykorzystane do obróbki powierzchniowej nie mogą zawierać plastyfikatorów ftalanowych, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Za brak obecności ftalanów uznaje się całkowitą zawartość wymienionych ftalanów wynoszącą mniej niż 0,10 % masy kleju, żywicy lub substancji bądź mieszaniny wykorzystanej do obróbki powierzchniowej (1 000 mg/kg).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi:

- deklarację zgodności z tym kryterium od dostawcy lub producenta pokrycia podłogowego stwierdzającą, że nie zastosowano plastyfikatorów ftalanowych, albo
- deklarację zgodności z tym kryterium od dostawcy lub producenta pokrycia podłogowego stwierdzającą, że zastosowano plastyfikatory ftalanowe, ale że w kleju, żywicy lub substancji bądź mieszaninie wykorzystanej do obróbki powierzchniowej nie zastosowano ftalanów spełniających kryteria art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. W przypadku braku odpowiedniej deklaracji, klej, żywicę lub substancję bądź mieszaninę wykorzystaną do obróbki powierzchniowej poddaje się badaniu na obecność takich ftalanów zgodnie z normą ISO 8214-6.

4.g. *Związki halogenoorganiczne*

Związki halogenoorganiczne nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych (np. jako spoiwa, kleje, powłoki itd.).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu związków halogenoorganicznych. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

4.h. *Środki zmniejszające palność*

Środki zmniejszające palność nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu środków zmniejszających palność. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

4.i. *Azyrydyna i poliazyrydyna*

Azyrydyna i poliazyrydyna nie są dozwolone w substancjach wykorzystywanych w produkcji pokryć podłogowych (np. jako substancje do obróbki powierzchniowej, powłoki itd.).

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną deklaracją producenta substancji o niestosowaniu azyrydyny i poliazyrydyny. Ponadto należy dostarczyć odpowiednią kartę charakterystyki substancji.

Kryterium 5. Zużycie energii w procesie produkcji

Średnią roczną ilość energii zużytej podczas produkcji pokryć podłogowych oblicza się zgodnie z tabelą 5.1 i dodatkiem II i przekracza ona następujące wartości graniczne (wynik E):

Produkt	Wynik E
Pokrycia podłogowe z litego drewna	> 11,0
Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru Pokrycia podłogowe z korka i płyt korkowych Pokrycia podłogowe z bambusa Pokrycia podłogowe laminowane	> 8,0

Tabela 5.1

Obliczenie wyniku E

Wzór		Parametr ekologiczny		Wymogi maksymalne
$E = \frac{A}{20} + \left(5 - \frac{B}{3}\right) + \left(5 - \frac{C}{7}\right)$	A	Udział energii odnawialnej w całkowitym rocznym zużyciu energii	%	—
	B	Roczny zakup energii elektrycznej	kWh/m ²	15 kWh/m ²
	C	Roczne zużycie paliwa	kWh/m ²	35 kWh/m ²

Gdzie: A = stosunek energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych do energii całkowitej.

Licznik stosunku A należy rozumieć jako: nabyte paliwa z odnawialnych źródeł energii (OZE) jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus energia cieplna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × energia elektryczna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × nabyta energia elektryczna z OZE.

Mianownik stosunku A należy rozumieć jako: nabyte paliwa z OZE jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus nabyte paliwa nie pochodzące z OZE jako (kwota standardowej wartości paliwa ×) plus energia cieplna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × energia elektryczna wytworzona w zakładzie z OZE niebędących paliwem plus 2,5 × nabyta energia elektryczna z OZE plus 2,5 × nabyta energia elektryczna nie pochodząca z OZE.

B = roczna nabyta energia elektryczna oznacza sumę energii elektrycznej zakupionej od dostawcy zewnętrznego. Jeżeli nabyta energia elektryczna pochodzi z OZE, stosuje się współczynnik 0,8.

C = roczne zużycie paliwa oznacza sumę wszystkich paliw nabytych lub uzyskanych jako produkt uboczny podczas produkcji pokryć podłogowych i wykorzystanych do wytwarzania energii w zakładzie.

Wynik E oblicza się na m² wytworzonego pokrycia podłogowego z uwzględnieniem energii bezpośrednio zużytej do produkcji pokrycia podłogowego. Pośrednie zużycie energii nie jest brane pod uwagę.

Poniżej przedstawiono orientacyjny wykaz działań uwzględnionych i nieuwzględnionych w obliczeniach zużycia energii. Działania rozpoczynają się w chwili odbioru pni drzew, korka lub bambusa w obiektach producenta lub jego dostawców i trwają do końca procesu produkcyjnego.

Produkt	Warunki dotyczące zużycia energii elektrycznej i paliwa (wykaz orientacyjny)	
	Uwzględnione	Nieuwzględnione
Pokrycia podłogowe z litego drewna	— suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji	— produkcja lakierów lub każdej innej mieszaniny w puszcze — energia zużyta podczas działań z zakresu kontroli jakości — pośrednie zużycie energii (np. ogrzewanie, oświetlenie, transport wewnętrzny itd.).
Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna	— suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie — prasowanie — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji	
Pokrycia podłogowe z korka i płyt korkowych	— suszenie, szlifowanie i tarcie — przycinanie i skrawanie — piaskowanie	
Pokrycia podłogowe z bambusa	— prasowanie — produkcja płyty stolarskiej, jeżeli jest ona wykorzystywana w konstrukcji pokrycia podłogowego — powlekanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji	
Pokrycia podłogowe laminowane	— produkcja płyty stolarskiej — impregnacja papieru dekoracyjnego, powłokowego lub woskowanego — prasowanie — przycinanie — pakowanie — oraz wszelkie inne działania niezbędne do produkcji	

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca powinien określić i wykazać:

- rodzaj i średnią ilość energii elektrycznej nabywanej rocznie od dostawcy zewnętrznego. Jeżeli nabywana jest energia elektryczna ze źródeł odnawialnych, należy przedstawić gwarancje pochodzenia zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE. Jeśli dyrektywa 2009/28/WE nie ma zastosowania w kraju, w którym produkowane jest pokrycie podłogowe, należy przedstawić równoważne środki dowodowe,
- rodzaj i ilość paliwa, które zostało wykorzystane do produkcji pokryw podłogowych, na podstawie umów, rachunków lub równoważnych dokumentów zawierających daty, ilość dostarczoną/zakupioną oraz specyfikację paliwa (np. wartości fizykochemiczne, dolna wartość opałowa itp.). Należy dołączyć deklarację stwierdzającą, które z wykorzystywanych paliw pochodzą z odnawialnych źródeł energii zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE,
- ilość energii wykorzystanej na etapach produkcji uwzględnionych w obliczeniach wyniku E wraz z dokumentami potwierdzającymi (np. pomiary energii na różnych etapach produkcji, zużycie energii przez urządzenia jak podano w kartach produktu itp.),
- rodzaj i ilość energii, która została sprzedana. Obliczenia obejmują rodzaj i ilość ewentualnych paliw stosowanych do wytwarzania sprzedanej energii, daty lub okresy, w których energia została wytworzona i daty sprzedaży,
- deklarowaną ilość pokryw podłogowych, których dotyczy wnioski o oznakowanie ekologiczne UE (w m²) wyprodukowanych średnio w ciągu roku.

W celu wykazania zgodności z niniejszym kryterium można przedstawić dokumenty wykorzystane do przekazywania informacji o zużyciu energii, zakupie paliwa i wytwarzaniu energii, jak również dokumenty wykorzystane do przekazywania informacji o produkcji pokryw podłogowych organom krajowym.

Kryterium 6. Emisje lotnych związków organicznych z pokryw podłogowych

Emisje z pokrycia podłogowego nie mogą przekraczać wartości określonych w tabeli 6.1, a ich pomiaru dokonuje się w komorze badawczej zgodnie z normą CEN/TS16516. Pakowanie i dostawa próbek przesłanych do badania, ich przenoszenie oraz kondycjonowanie muszą być zgodne z procedurami opisanymi w normie CEN/TS 16516.

Tabela 6.1

Wymagania dotyczące emisji

Produkty	Wymagania dotyczące emisji	
	Związek	Wartość graniczna po upływie 28 dni przechowywania w wentylowanej komorze badawczej (zob. CEN/TS16516) w mg/m ³ powietrza ⁽⁴⁾
Pokrycia podłogowe z litego drewna Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru	LZO ogółem minus kwas octowy (CAS 64-19-7)	< 0,3
Pokrycia podłogowe z korka Pokrycia podłogowe z bambusa	Ogółem LZO	
Pokrycia podłogowe laminowane	Ogółem LZO	< 0,16
Wszystkie pokrycia podłogowe	Ogółem półlotne związki organiczne	< 0,1
Pokrycia podłogowe z litego drewna Pokrycia podłogowe z wielowarstwowego drewna Pokrycia podłogowe z forniru	Wartość R dla substancji przy najniższym badanym stężeniu (LCI) minus kwas octowy (CAS 64-19-7)	≤ 1

Produkty	Wymagania dotyczące emisji	
	Związek	Wartość graniczna po upływie 28 dni przechowywania w wentylowanej komorze badawczej (zob. CEN/TS16516) w mg/m ³ powietrza ⁽⁴⁾
Pokrycia podłogowe z korka Pokrycia podłogowe z bambusa Pokrycia podłogowe laminowane	Wartość R dla substancji LCI	≤ 1
Wszystkie pokrycia podłogowe	Substancje rakotwórcze	< 0,001

⁽⁴⁾ Badanie w komorze musi zostać przeprowadzone 28 dni po zakończeniu obróbki powierzchniowej. Do tego czasu produkt, który ma zostać poddany badaniu, jest przechowywany w zamkniętym opakowaniu w miejscu produkcji i w ten sposób jest dostarczony do laboratorium badawczego.

Do celów niniejszego kryterium LZO oznaczają wszelkie lotne związki organiczne eluujące między n-heksanem a n-heksadekanem włącznie w kolumnie chromatografu gazowego, mające temperaturę wrzenia w zakresie w przybliżeniu od 68 °C do 287 °C, gdzie pomiar jest przeprowadzany przy użyciu kapilarnej kolumny powlekanej 5 % fenylopolisiloksanem i 95 % metylopolisiloksanem.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności uzupełnioną sprawozdaniem z badań komorowych przeprowadzonych zgodnie z CEN/TS16516 lub równoważną metodą wykazujących zgodność z wartościami granicznymi określonymi w tabeli 6.1. Sprawozdania z badań zawierają:

- zastosowaną metodę badań,
- wyniki badań i niezbędne obliczenia wykazujące wartości graniczne określone w tabeli 6.1.

Jeżeli wartości graniczne stężenia w komorze określone dla terminu 28 dni można osiągnąć 3 dni po umieszczeniu próbki w komorze lub w dowolnym okresie od 3 do 27 dnia od umieszczenia próbki w komorze, można stwierdzić zgodność z wymogami i zakończyć badanie wcześniej.

Dane dotyczące produktów uzyskane w wyniku badań przeprowadzonych w okresie do 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE są ważne do czasu wprowadzenia zmian do stosowanego procesu produkcji lub składu chemicznego, które zostałyby uznane za zwiększające emisje LZO z produktu końcowego.

Jako dowód zgodności można wykorzystać również ważny certyfikat odpowiedniego oznakowania dla warunków klimatycznych w pomieszczeniach, jeżeli oznakowanie to spełnia wymogi niniejszego kryterium i jeżeli zostało uznane przez właściwy organ za równoważne.

Kryterium 7. Emisje formaldehydu z pokryw podłogowych i płyty stolarskiej

Pokrycia podłogowe wytwarzane przy użyciu płyt stolarskich, klejów, żywic lub środków wykańczalniczych na bazie formaldehydu oraz – jeżeli są one stosowane – płyty stolarskie niepoddane obróbce wyprodukowane z użyciem klejów lub żywic na bazie formaldehydu muszą spełniać jeden z poniższych warunków:

- emisje formaldehydu wynoszą poniżej 50 % wartości granicznej umożliwiającej zaklasyfikowanie ich do klasy E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986 + A1 (w odniesieniu do wszystkich pokryw podłogowych i płyt stolarskich oprócz MDF i HDF),
- emisje formaldehydu wynoszą poniżej 65 % wartości granicznej E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986 + A1 w odniesieniu do płyt stolarskich MDF/HDF niepoddanych obróbce,
- emisje formaldehydu są niższe od wartości granicznych dla etapu II określonych przez California Air Resources Board (CARB) lub wartości granicznych określonych w japońskich normach F-3 star lub F-4 star.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium. Ocena i weryfikacja pokryw podłogowych i płyt stolarskich o niskiej emisji formaldehydu zależą od systemu certyfikacji, jakim podlegają. Dokumenty weryfikacji wymagane w przypadku poszczególnych systemów opisano w tabeli 7.1.

Tabela 7.1

Dokumenty weryfikacji pokryw podłogowych o niskiej emisji formaldehydu

System certyfikacji	Ocena i weryfikacja
Klasa E1 (określona w załączniku B do normy EN 13986+A1)	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyty stolarskiej, stwierdzająca, że pokrycie podłogowe i niepoddane obróbce płyty stolarskie oprócz MDF i HDF są zgodne z wymogiem 50 % wartości granicznej emisji dla klasy E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986+A1 ⁽¹⁾ lub, w przypadku niepoddanych obróbce płyt stolarskich MDF/HDF, są one zgodne z wymogiem 65 % wartości granicznej emisji dla E1 zgodnie z definicją w załączniku B do normy EN 13986+A1, uzupełniona sprawozdaniami z badań przeprowadzonych zgodnie z normami EN 120, EN 717-2 lub EN 717-1 lub metodą równoważną.
CARB: wartości graniczne dla etapu II	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyt stolarskich, poparta wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z normą ASTM E1333 lub ASTM D6007, potwierdzającymi zgodność pokrycia podłogowego z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu dla etapu II określonymi w kalifornijskim rozporządzeniu dotyczącym złożonych wyrobów drewnianych nr 93120 (ang. <i>California Composite Wood Products Regulation 93120</i>) ⁽²⁾ . Pokrycia podłogowe i, w stosownych przypadkach, płyty stolarskie, mogą być oznakowane zgodnie z sekcją 93120.3(e) etykietą, która zawiera szczegółowe informacje obejmujące nazwę producenta, numer serii produktów lub wyprodukowanej partii, a także numer przypisany przez CARB jednostce certyfikującej będącej osobą trzecią (ta część nie jest obowiązkowa, jeżeli produkty są sprzedawane poza Kalifornią lub jeżeli zostały wyprodukowane bez dodatku formaldehydu lub z wykorzystaniem niektórych żywic na bazie formaldehydu o bardzo niskim poziomie emisji).
Dopuszczalne wartości emisji według norm F-3 star lub F-4 star	Deklaracja producenta i, w stosownych przypadkach, dostawcy płyt stolarskich, dotycząca zgodności z dopuszczalnymi wartościami emisji formaldehydu określonymi w normach JIS A 5905 (w odniesieniu do płyt pilśniowych) lub JIS A 5908:2003 (w odniesieniu do płyt wiórowych i sklejek) poparta danymi z badań przeprowadzonych z wykorzystaniem eksykatora metodą zgodną z normą JIS A 1460.

⁽¹⁾ Wymogi mają zastosowanie do pokryw podłogowych o wilgotności H = 6,5 %.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 93120 „Airborne toxic control measure to reduce formaldehyde emissions from composite wood products”, kalifornijski kodeks rozporządzeń (ang. *California Code of Regulations*).

Kryterium 8. Przydatność do użycia

Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryw podłogowych.

Pokrycia podłogowe są poddawane badaniu i klasyfikowane zgodnie z najnowszymi wersjami norm i wskazań określonych w tabeli 8.1.

Tabela 8.1

Normy dotyczące badania i klasyfikacji pokryw podłogowych

Pokrycie podłogowe	Metoda badania	Klasyfikacja
Pokrycie podłogowe z forniru ⁽¹⁾	EN 1534 w odniesieniu do odporności na wgniecenie EN 13329 w odniesieniu do pęcznienia na grubość Odpowiednia metoda badania dla uderzości ⁽²⁾ Odpowiednia metoda badania dla odporności na ścieranie ⁽²⁾ ISO 24334 w odniesieniu do wytrzymałości połączenia	EN ISO 10874 ⁽³⁾

Pokrycie podłogowe	Metoda badania	Klasyfikacja
Drewniane pokrycia podłogowe z litego drewna i wielowarstwowe, fabrycznie lakierowane	Grubość wierzchniej warstwy Twardość drewna warstwy powierzchniowej ^(b)	EN 685 ^(b) CTBA
Pokrycia podłogowe z drewna litego i wielowarstwowego, fabrycznie olejowane, niepowlekane		
Pokrycia podłogowe z płyt korkowych	EN 12104	EN ISO 10874
Pokrycia podłogowe z korka	EN 660-1 w odniesieniu do grupy ścierania EN 425 w odniesieniu do badania metodą krzesła na rolkach EN 425 w odniesieniu do symulowanego ruchu nogi mebla ISO 24343-1 w odniesieniu do wgniecenia resztkowego	
Pokrycia podłogowe z bambusa	EN 1534 w odniesieniu do odporności na wgniecenie EN 13696 dla grubości wierzchniej warstwy lub warstwy ścieralnej	—
Pokrycia podłogowe laminowane	EN 13329 EN 14978 EN 15468	EN ISO 10874

⁽¹⁾ Pokrycie podłogowe z forniru oznacza twarde pokrycie podłogowe składające się z podłoża z płyty drewnopochodnej, z wierzchnią warstwą z forniru i ewentualnie z podkładem.

⁽²⁾ Do celów zgodności, pomiarów i obliczeń dokonuje się przy użyciu wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod uwzględniających powszechnie uznane najnowocześniejsze metody pomiarowe i obliczeniowe, w tym zharmonizowane normy, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Muszą one być zgodne z definicjami technicznymi, warunkami i parametrami opisanymi w podręczniku dotyczącym kryteriów.

^(a) W stosownych przypadkach należy podać metodę badania odporności na ścieranie i grubość wierzchniej warstwy.

^(b) Klasyfikację gatunków drewna pod kątem twardości drewna i korelacje między klasami użytkowania zgodnie z normą EN 685 a grubością wierzchniej warstwy i gatunkiem drewna można znaleźć w dokumencie CTBA „Revetements interiors Parquet 71.01”.

Pokrycia podłogowe muszą osiągnąć co najmniej:

Pokrycie podłogowe	Wartości graniczne
Pokrycia podłogowe z forniru	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego — poziom użytkowania klasy 32 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego
Drewniane pokrycia podłogowe z litego drewna i wielowarstwowe, fabrycznie lakierowane	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego i komercyjnego
Pokrycia podłogowe z drewna litego i wielowarstwowego, fabrycznie olejowane, niepowlekane	

Pokrycie podłogowe	Wartości graniczne
Pokrycia podłogowe z płyt korkowych	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego
Pokrycia podłogowe z korka	— poziom użytkowania klasy 32 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego
Pokrycia podłogowe z bambusa	— wilgotność równowagowa: 8 % przy 20 °C i 50 % wilgotności względnej. — Odporność na wgniecenie: ≥ 4 kg/mm ² w odniesieniu do pokryw podłogowych prasowanych w układzie horyzontalnym i wertykalnym ≥ 9,5 kg/mm ² dla pokryw podłogowych o wysokiej gęstości
Pokrycia podłogowe laminowane	— poziom użytkowania klasy 23 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku prywatnego — poziom użytkowania klasy 32 dla pokryw podłogowych przeznaczonych do użytku komercyjnego

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium. Deklaracja ta musi być uzupełniona sprawozdaniami z badań, które obejmują:

- rodzaj pokrycia podłogowego,
- zastosowaną metodę badań,
- wyniki badań i klasyfikację pokrycia podłogowego zgodnie z wynikami i z odpowiednimi normami, w stosownych przypadkach.

Jeżeli pokrycie podłogowe zostało zbadane według innej metody badań niż wymienione powyżej, może to być dopuszczalne, jeżeli w opinii właściwego organu metody badań są porównywalne.

Kryterium 9. Możliwość naprawy i przedłużona gwarancja

Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryw podłogowych.

Do celów naprawy i wymiany zużytych części pokrycie podłogowe musi spełniać następujące wymogi:

- Możliwość naprawy: Informację podaje się w instrukcji dla konsumenta lub na stronie internetowej producenta udostępnionej użytkownikom i instalatorom.
 - a) projekt umożliwiający naprawę oraz dokument zawierający opis naprawy: W przypadku pokryw podłogowych, które nie zostały sklejone, konstrukcja produktu musi umożliwiać jego demontaż w celu ułatwienia naprawy, ponownego użycia i recyklingu. Należy udostępnić proste, ilustrowane instrukcje dotyczące demontażu i wymiany uszkodzonych elementów. Wykonanie czynności związanych z demontażem i wymianą części musi być możliwe przy wykorzystaniu podstawowych narzędzi ręcznych. Dostarcza się informacje/zalecenia dotyczące zachowania zapasowych elementów pokrycia podłogowego na wypadek ewentualnej naprawy.
- Przedłużona gwarancja na produkt:
 - b) wnioskodawca udziela, bez żadnych dodatkowych kosztów, gwarancji na okres co najmniej pięciu lat, obowiązującej od daty dostawy produktu. Gwarancja zostaje udzielona bez naruszenia prawnych zobowiązań producenta i sprzedawcy na mocy prawa krajowego.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności, uzupełnioną o:

- kopię dokumentu zawierającego opis naprawy lub inne materiały zawierające informacje o projekcie umożliwiającym naprawę,
- kopię gwarancji, która zawiera warunki przedłużonej gwarancji na produkt określone w dokumentacji zawierającej informacje dla konsumentów i spełniające minimalne wymogi określone w niniejszym kryterium.

Kryterium 10. Informacje dla konsumentów

Produkt sprzedaje się z odpowiednimi informacjami dla konsumentów na opakowaniu lub w innej dokumentacji dołączonej do produktu. Spełnione muszą zostać jedynie wymagania dotyczące poszczególnych rodzajów pokryw podłogowych.

Instrukcje dotyczące następujących aspektów muszą być czytelne i sporządzone w języku kraju, w którym produkt jest wprowadzany do obrotu lub muszą zawierać przedstawienie graficzne lub symbole:

- informacje na temat podgrupy, do której należy produkt (pokrycie podłogowe z drewna litego lub wielowarstwowego, korkowe, bambusowe, laminowane itd.), ilość materiału drewnianego, korkowego lub bambusowego w produkcie końcowym jako wartość procentową masy oraz informację, czy w pomieszczeniu użytkownika niezbędna jest jeszcze obróbka powierzchniowa.
- Zalecenia dotyczące instalacji: Należy dołączyć wszelkie stosowne instrukcje dotyczące najlepszych praktyk ekologicznej instalacji:
 - jeśli to możliwe, zaleca się montaż pływający. Należy poinformować o konieczności przygotowania powierzchni podłoża i materiałów pomocniczych,
 - jeżeli zaleca się zastosowanie instalacji klejonej z uwagi na ewentualny dłuższy okres użytkowania, podaje się zalecenie stosowania kleju posiadającego oznakowanie ekologiczne typu I lub kleju o niskich emisjach spełniającego wymagania EMICODE EC1 lub równoważne,
 - zilustrowane instrukcje montażu i demontażu zgodnie z wymogami kryterium 9.a. (w stosownych przypadkach).
- Zalecenie dotyczące obróbki powierzchniowej niepowlekanych pokryw podłogowych i pokryw podłogowych wymagających powierzchni olejowanej:
 - stosowne informacje o rodzaju i ilości produktów stosowanych do powlekania (np. oleju lub lakieru) niezbędnych do osiągnięcia zamierzonej trwałości,
 - stosowne informacje na temat powlekania pokrycia podłogowego produktami do powlekania o niskich emisjach zgodnie z dyrektywą 2004/42/WE,
 - informacje na temat przedłużenia okresu użytkowania pokrycia podłogowego poprzez renowację, np. szlifowanie i obróbkę powierzchniową.
- Zalecenia dotyczące użytkowania, czyszczenia i konserwacji produktu:
 - stosowne informacje na temat rutynowego czyszczenia podaje się, jeżeli mają one zastosowanie do danego pokrycia podłogowego, odnosząc się do produktów do czyszczenia posiadających oznakowanie ekologiczne typu I,
 - instrukcje konserwacji, w tym produkty do konserwacji oraz renowacji lub intensywnego czyszczenia. Jeśli to możliwe, należy zalecać stosowanie produktów do konserwacji posiadających oznakowanie ekologiczne typu I,
 - jasne określenie obszarów użytkowania pokrycia podłogowego oraz deklaracja zgodności z odpowiednimi normami EN w odniesieniu do produktu, o których mowa w kryterium 8.
- Informacje dotyczące możliwości naprawy:
 - wyraźne zalecenie dotyczące udostępniania części zamiennych zgodnie z wymogami kryterium 9.a,
 - istotne informacje dotyczące warunków gwarancji na produkt zgodnie z wymogami kryterium 9.b.
- Informacje dotyczące końca przydatności produktu do użycia:

Konsumentom udostępnia się szczegółowy opis najlepszego sposobu pozbycia się produktu (tj. ponownego wykorzystania, recyklingu, odzysku energii) z uszeregowaniem tych sposobów według wpływu na środowisko.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kopię dokumentu z informacjami dla konsumentów, który ma zostać udostępniony razem z produktem. Kopia wykazuje zgodność z każdym z punktów wymienionych w kryterium, stosowanie do przypadku.

Kryterium 11. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Logo musi być widoczne i czytelne. Numer rejestracji/pozwolenia dotyczący oznakowania ekologicznego UE musi być umieszczony na produkcie w sposób czytelny i wyraźnie widoczny.

Nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym zawiera następujący tekst:

- Materiał drewniany, korkowy lub bambusowy pochodzący z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna
- Mniejsze zużycie energii podczas produkcji
- Produkt niskoemisyjny.

Ocena i weryfikacja

Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium uzupełnioną o kopię dokumentu z informacjami widniejącymi na oznakowaniu ekologicznym UE.

DODATEK I

Wytyczne dotyczące obliczania ilości stosowanych LZO

Wymóg ten odnosi się do całkowitej ilości LZO w produktach do obróbki powierzchniowej pod względem składu chemicznego w postaci mokrej. Jeżeli produkty wymagają rozcieńczenia, obliczenia dokonuje się w oparciu o zawartość w rozcieńczonym produkcie.

Metoda ta opiera się na metodzie powlekania, według której oblicza się zastosowane ilości na m² powierzchni. Określa ona zawartość rozpuszczalników organicznych jako odsetek ilości zastosowanego produktu do obróbki powierzchniowej.

Zastosowaną ilość LZO oblicza się według następującego wzoru

$$\sum_{n=1}^i \text{ilości produktu do obróbki powierzchniowej} \times \% \text{ LZO} \times \text{efektywność obróbki powierzchniowej}$$

Wzór składa się z:

- ilości produktu do obróbki powierzchniowej: dla każdej nałożonej powłoki ilość produktu do obróbki powierzchniowej wprowadzonego do systemu podaje się w g/m²,
- odsetka LZO w produktach do obróbki powierzchniowej: stężenie podaje się jako wartość procentową masy,
- efektywności obróbki powierzchniowej, która zależy od metody powlekania. Efektywność została podana zgodnie z aktualnym stanem wiedzy w branży obróbki powierzchniowej, zgodnie z wykazem w tabeli 4.2,
- sumy wszystkich nałożonych powłok.

Tabela 4.2

Efektywność obróbki powierzchniowej

Obróbka powierzchniowa	Efektywność (%)	Obróbka powierzchniowa	Efektywność (%)
Automatyczne rozpylanie, bez recyklingu	50	Powlekanie za pomocą wałków	95
Automatyczne rozpylanie, z recyklingiem	70	Powlekanie przez polewanie	95
Rozpylanie, elektrostatyczne	65	Powlekanie próżniowe	95
Rozpylanie, dzwon/dysk	80		

DODATEK II

Wytyczne dotyczące obliczania zużycia energii w procesie produkcji

Zużycie energii na m² pokrycia podłogowego oblicza się jako roczną średnią arytmetyczną za ostatnie trzy lata. Jeśli przedsiębiorstwo nie posiada tych danych, właściwe organy oceniają, czy mogą przyjąć dane równoważne.

Jeżeli producent dysponuje nadwyżką energii, która jest sprzedawana jako energia elektryczna, para lub ciepło, to sprzedane ilości można odliczyć od zużycia paliwa. W obliczeniu uwzględnia się wyłącznie paliwo, które jest rzeczywiście wykorzystywane w produkcji pokryć podłogowych.

Zużycie energii podaje się w kWh/m², ale obliczenia mogą być prowadzone także w MJ/m² (1 kWh = 3,6 MJ).

Wartość opałowa paliw jest obliczana na podstawie tabeli 5.2. Jeżeli energia elektryczna jest produkowana w zakładzie, do obliczenia zużycia paliwa można wykorzystać jedną z poniższych metod:

- rzeczywiste roczne zużycie paliwa,
- zużycie energii elektrycznej wytworzonej w zakładzie pomnożonej przez 2,5, jeżeli pochodzi ona z odnawialnego źródła.

Wartości zużycia energii oblicza się przy użyciu standardowych wartości opałowych. Wartości opałowe różnych paliw są podane w tabeli 5.2.

Tabela 5.2

Standardowe wartości opałowe ⁽¹⁾

Paliwo	MJ/kg	Paliwo	MJ/kg
Benzyna	44,0	Pelety (7 % W)	16,8
Olej napędowy		Torf	7,8-13,8
LPG	45,2	Słoma (15 % W)	
Olej Eo1	42,3	Biogaz	
Olej Eo5	44,0	Zrębki drzewne (25 % W)	13,8
Gaz ziemny	47,2	Odpady drzewne	
Węgiel dla elektrowni	28,5	GJ/tonę odpowiada MJ/kg	

⁽¹⁾ Wartości określono w załączniku IV do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012 s. 1).

(% W) oznacza wartość procentową masy wody w paliwie, oznaczoną literą f we wzorze poniżej. Jeżeli nie określono inaczej, f = 0 % W, a zawartość popiołu jest średnia.

Wzór do obliczania wartości opałowej zrębków drzewnych zależy od wilgotności. Energia jest niezbędna do odparowania wody z drewna. Energia ta zmniejsza wartość cieplną zrębków drzewnych. Wartość opałową oblicza się jako:

$$\text{Zrębek} = 19,0 \left(\frac{\text{MJ}}{\text{kg}} \right) - 21,442 \times \frac{f}{100}$$

Współczynnik 21,442 jest sumą ciepła parowania wody (2,442 MJ/kg) i wartości opałowej suchego drewna (19,0 MJ/kg). Jeżeli wnioskodawca posiada analizę laboratoryjną wartości cieplnej paliwa, właściwe organy mogą rozważyć wykorzystanie tej wartości cieplnej do obliczania wartości opałowej.

DODATEK III

Wykaz norm i innych specyfikacji technicznych

Tabela III.1

Wykaz norm i innych specyfikacji technicznych

Norma	Tytuł
Definicje pokryw podłogowych	
EN 12466	Elastyczne pokrycia podłogowe – Terminologia
EN 13329	Laminowane pokrycia podłogowe. Specyfikacje, wymagania i metody badania
ISO 14021	Etykiety i deklaracje środowiskowe – Własne stwierdzenia środowiskowe (Etykietowanie środowiskowe II typu)
Emisje lotnych związków organicznych	
CEN/TS 16516	Wyroby budowlane – Ocena uwalniania substancji niebezpiecznych – Określenie emisji do wnętrza budynku
EN 717-1	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Emisja formaldehydu metodą komorową
EN 717-2	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Emisja formaldehydu metodą analizy gazowej
EN 120	Płyty drewnopochodne – Oznaczanie emisji formaldehydu – Metoda ekstrakcyjna (zwana metodą perforatora)
EMICODE	http://www.emicode.com/en/emicode-r/
Surowce	
EPF	„EPF Standard for delivery conditions of recycled wood” (Norma EPF dotycząca warunków dostaw drewna pochodzącego z recyklingu), październik 2002 r. http://www.europanel.org/upload/EPF-Standard-for-recycled-wood-use.pdf
EN 1243	Kleje. Oznaczanie wolnego formaldehydu w kondensatach aminowych i amidoformaldehadowych
ISO 8214-6	Bezpieczeństwo zabawek – Część 6: Niektóre estry ftalanowe w zabawkach i wyrobach dla dzieci
Przydatność do użycia	
EN 425	Elastyczne i laminowane pokrycia podłogowe. Badanie metodą krzesła na rolkach
EN 660-1	Elastyczne pokrycia podłogowe. Wyznaczanie odporności na ścieranie. Metoda Stuttgart
EN 685	Elastyczne, włókiennicze i laminowane pokrycia podłogowe. Klasyfikacja
EN 1534	Podłoga z drewna i parkietu – Oznaczanie odporności na wgniecenie (metodą Brinella) – Metoda badania
EN ISO 10874	Elastyczne, włókiennicze i laminowane pokrycia podłogowe – Klasyfikacja

Norma	Tytuł
EN 12104	Elastyczne pokrycia podłogowe. Płytki z korka prasowanego. Wymagania
EN 13329	Laminowane pokrycia podłogowe. Specyfikacje, wymagania i metody badań
EN 13696	Podłogi drewniane – Metody badań oznaczania elastyczności i odporności na ścieranie oraz udarności
EN 14978	Laminowane pokrycia podłogowe – Elementy z warstwą użytkową na bazie akrylowej utwardzaną wiązką elektronów – Specyfikacje, wymagania i metody badania
EN 15468	Laminowane pokrycia podłogowe – Elementy z bezpośrednio nanoszonym nadrukiem i warstwą wierzchnią z żywic. Specyfikacje, wymagania i metody badania
ISO 24343-1	Elastyczne i laminowane pokrycia podłogowe – Wyznaczanie wgniecenia i wgniecenia reszkowego – Część 1: Wgniecenie reszkowe

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/177**z dnia 31 stycznia 2017 r.****w sprawie zgodności z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 wspólnej propozycji utworzenia kolejowego korytarza towarowego zwanego „bursztynowym”***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 141)***(Jedynie teksty w języku polskim, słowackim, słoweńskim i węgierskim są autentyczne)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 913/2010 ministerstwa odpowiedzialne za transport kolejowy na Węgrzech, w Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowenii i Republice Słowackiej przekazały Komisji list intencyjny, który otrzymała ona w dniu 7 kwietnia 2016 r. List zawierał propozycję utworzenia kolejowego korytarza towarowego zwanego „bursztynowym”, przebiegającego przez terytoria tych państw członkowskich.
- (2) Komisja rozpatrzyła ten wniosek zgodnie z art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 913/2010 i uznała go za zgodny z art. 5 tego rozporządzenia ze względów przedstawionych poniżej.
- (3) We wniosku uwzględniono kryteria określone w art. 4 tego rozporządzenia. Proponowany kolejowy korytarz towarowy przebiega przez terytoria więcej niż trzech państw członkowskich oraz ułatwia połączenia między portami morskimi na Adriatyku w Republice Słowenii, portami żeglugi śródlądowej na Dunaju na Węgrzech i w Republice Słowackiej. Poprawia również połączenia z głównymi intermodalnymi terminalami transportu kolejowo-drogowego w zainteresowanych państwach członkowskich oraz zapewnia bezpośrednie trasy przewozów towarowych przez wschodnią część Alp. Może również sprzyjać rozwojowi komunikacji kolejowej z Serbią, a także przyczynić się do poprawy komunikacji kolejowej przez wschodnią granicę UE i na połączeniach lądowych Europa–Azja.
- (4) Ponadto wyniki badań rynku przeprowadzonych pod kątem utworzenia kolejowego korytarza towarowego zwanego „bursztynowym” pokazują, że istnieje popyt na przewozy na zaproponowanej trasie, w tym na trasach łączących porty z lokalizacjami w głębi kraju w zachodnich Węgrzech na trasie z i do portu Koper oraz na trasach między wschodnimi regionami Polski, Słowacji i Węgier. Badania wskazują także na potencjał zmiany rodzaju transportu i zwiększenie ruchu w tym korytarzu.
- (5) Zainteresowani zarządcy infrastruktury wyrazili pełne poparcie dla tego nowego kolejowego korytarza towarowego i, zgodnie z listem intencyjnym, potencjalni wnioskodawcy wyrazili swoje zainteresowanie korzystaniem z tego korytarza.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 913/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

List intencyjny otrzymany w dniu 7 kwietnia 2016 r. dotyczący utworzenia kolejowego korytarza towarowego zwanego bursztynowym przesłany Komisji przez ministerstwa odpowiedzialne za transport kolejowy na Węgrzech, w Rzeczypospolitej Polskiej, Republice Słowenii i Republice Słowackiej, w którym zaproponowano trasę: Koper – Ljubljana –/Zalaszentivan – Sopron/Csorna –/(granica węgiersko-serbska) – Kelebia – Budapeszt –/– Komárom – Leopoldov/Rajka – Bratysława – Žilina – Katowice/Kraków – Warszawa/Łuków – Terespol – (granica polsko-białoruska) – jako główną trasę kolejowego korytarza towarowego zwanego „bursztynowym”, jest zgodny z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 913/2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/178**z dnia 31 stycznia 2017 r.**

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2015/1111 w sprawie zgodności przedłożonego wspólnie przez zainteresowane państwa członkowskie wniosku dotyczącego przedłużenia kolejowego korytarza towarowego Morze Północne – Morze Bałtyckie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy

(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 142)

(Jedynie teksty w języku czeskim, francuskim, litewskim, niderlandzkim, niemieckim i polskim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 913/2010 ministerstwa odpowiedzialne za transport kolejowy w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, na Litwie, w Niemczech i w Polsce przesłały Komisji list intencyjny w dniu 27 kwietnia 2014 r. List zawierał wniosek o przedłużenie kolejowego korytarza towarowego Morze Północne – Morze Bałtyckie o odcinki do Republiki Czeskiej, południowej Polski i do granicy polsko-ukraińskiej.
- (2) Komisja rozpatrzyła ten wniosek na podstawie art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 913/2010 i przyjęła decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2015/1111 ⁽²⁾ w sprawie zgodności z art. 5 tego rozporządzenia.
- (3) W liście intencyjnym z dnia 27 kwietnia 2014 r. stwierdzono, że przedłużenie korytarza o odcinek z Katowic do Medyki będzie mogło zostać uruchomione dopiero w 2020 r. Przedłużenie to jest jednak również objęte decyzją wykonawczą (UE) 2015/1111 i zgodnie z art. 5 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 913/2010 zainteresowane państwa członkowskie tworzą korytarz towarowy nie później niż dwa lata po wydaniu przez Komisję decyzji. Na tej podstawie przedłużenie o odcinek do Medyki musiałoby zostać ukończone najpóźniej do dnia 7 lipca 2017 r., co nie jest zgodne z intencją państw członkowskich wyrażoną w liście. Należy zatem zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2015/1111 poprzez usunięcie odniesienia do przedłużenia kolejowego korytarza towarowego Morze Północne–Morze Bałtyckie o odcinek do Medyki.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 21 rozporządzenia (UE) nr 913/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 decyzji wykonawczej (UE) 2015/1111 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

List intencyjny z dnia 27 kwietnia 2014 r. w sprawie przedłużenia kolejowego korytarza towarowego Morze Północne – Morze Bałtyckie o odcinki do Republiki Czeskiej i do południowej Polski, przesłany Komisji przez ministerstwa odpowiedzialne za transport kolejowy w Belgii, Republice Czeskiej, Niemczech, na Litwie, w Niemczech i w Polsce, w którym zaproponowano trasę Wilhelmshaven/Bremerhaven/Hamburg/Amsterdam/Rotterdam/Antwerpia–Akwizgran–Hannover/Berlin–Warszawa–Terespol (granica polsko-białoruska)/Kaunas–Ryga–Tallinn/Falkenberg–Praga/Wrocław–Katowice jako główną trasę kolejowego korytarza towarowego Morze Północne–Morze Bałtyckie, jest zgodny z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 913/2010.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 22.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1111 z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie zgodności przedłożonego wspólnie przez zainteresowane państwa członkowskie wniosku dotyczącego przedłużenia kolejowego korytarza towarowego Morze Północne – Morze Bałtyckie z art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. L 181 z 9.7.2015, s. 82).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Litewskiej, Królestwa Niderlandów oraz Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/179**z dnia 1 lutego 2017 r.**

ustanawiająca procedury niezbędne do funkcjonowania grupy współpracy zgodnie z art. 11 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Strategiczna współpraca między państwami członkowskimi oraz wymiana informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk dotyczących bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych są niezbędne do skutecznego reagowania na wyzwania w postaci incydentów i zagrożeń związanych z bezpieczeństwem tych systemów w całej Unii.
- (2) Aby wesprzeć i ułatwić strategiczną współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz wzmocnić wśród nich zaufanie i pewność, w art. 11 dyrektywy (UE) 2016/1148 ustanowiono grupę współpracy złożoną z przedstawicieli państw członkowskich, Komisji i Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji.
- (3) Zgodnie z art. 11 dyrektywy (UE) 2016/1148 grupa współpracy ma wykonywać swoje zadania na podstawie dwuletnich programów prac, z których pierwszy musi zostać opracowany do dnia 9 lutego 2018 r. Do zadań grupy współpracy należy między innymi udzielanie strategicznych wskazówek dotyczących działalności sieci zespołów reagowania na incydenty bezpieczeństwa komputerowego, wymiana informacji i najlepszych praktyk oraz omawianie zdolności i gotowości państw członkowskich. Grupa współpracy ma również obowiązek przedłożyć do dnia 9 sierpnia 2018 r., a następnie przedkładać co półtora roku, sprawozdanie oceniające doświadczenia zdobyte w ramach strategicznej współpracy prowadzonej na podstawie wspomnianego artykułu.
- (4) Zgodnie z art. 24 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148 w okresie od dnia 9 lutego 2017 r. do dnia 9 listopada 2018 r. oraz w celu wspierania państw członkowskich w przyjmowaniu spójnego podejścia w procesie identyfikacji operatorów usług kluczowych grupa współpracy omawia ten proces, treść i rodzaj środków krajowych umożliwiających identyfikację operatorów usług kluczowych w określonym sektorze. Zadaniem grupy współpracy jest także omawianie, na wniosek państwa członkowskiego, konkretnych projektów środków krajowych tego państwa członkowskiego dotyczących identyfikacji operatorów usług kluczowych w określonym sektorze.
- (5) Zgodnie z art. 14 ust. 7 dyrektywy (UE) 2016/1148 właściwe organy, działając wspólnie w ramach grupy współpracy, mogą opracować i przyjąć wytyczne dotyczące okoliczności, w których operatorzy usług kluczowych są zobowiązani do zgłaszania incydentów, w tym wytyczne dotyczące parametrów służących określeniu istotności wpływu incydentu.
- (6) Zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148 Komisja zapewnia grupie współpracy sekretariat. Komisja powinna także zapewnić obsługę sekretariatu podgrupom utworzonym zgodnie z niniejszą decyzją.
- (7) Grupie współpracy powinien przewodniczyć przedstawiciel państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Unii Europejskiej. Przewodniczącego w wykonywaniu obowiązków powinien wspierać przedstawiciel państwa członkowskiego, które sprawowało poprzednią prezydencję Rady Unii, oraz przedstawiciel państwa, które będzie sprawować następną. Przewodniczący może wskazać obowiązki, w odniesieniu do których potrzebne mu będzie takie wsparcie. W przypadku gdy państwo członkowskie sprawujące prezydencję w Radzie odstępuje od przewodniczenia grupie, wybiera się zastępczego przewodniczącego większością dwóch trzecich głosów członków grupy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1.

- (8) W sprawowaniu swoich obowiązków przewodniczący powinien kierować się zasadami integracyjności, zaangażowania, poszanowania różnorodności i dążenia do konsensusu. W szczególności przewodniczący grupy współpracy powinien umożliwiać wszystkim członkom zaangażowanie się w prace grupy i przedstawianie różnorodnych poglądów i stanowisk, oraz starać się znajdować rozwiązania, które uzyskają jak najszersze poparcie wśród członków grupy współpracy.
- (9) Zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy (UE) 2016/1148 grupa współpracy może, w stosownych przypadkach, zaprosić przedstawicieli odpowiednich zainteresowanych stron do udziału w posiedzeniach grupy. W celu zapewnienia, by państwa przystępujące spełniały wymogi określone w dyrektywie (UE) 2016/1148 od dnia przystąpienia, należy zaprosić przedstawicieli tych państw do udziału w posiedzeniach grupy współpracy od dnia podpisania traktatu o przystąpieniu do UE. Decyzję o zaproszeniu przedstawicieli odpowiednich zainteresowanych stron lub ekspertów do udziału w posiedzeniu lub w części posiedzenia grupy współpracy powinien podejmować przewodniczący, chyba że zwykłą większością głosów członków grupa sprzeciwi się uczestnictwu danego przedstawiciela lub eksperta w posiedzeniu lub w jego części.
- (10) Jak określono w art. 13 dyrektywy (UE) 2016/1148, Unia może zawierać umowy międzynarodowe zgodnie z art. 218 TFUE z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umożliwiające ich udział w określonych działaniach grupy współpracy i zawierające zasady organizacji takiego udziału.
- (11) W celu usprawnienia swojej działalności grupa współpracy powinna mieć możliwość tworzenia podgrup.
- (12) Z myślą o uproszczeniu zasad działania grupa współpracy powinna przyjąć szczegółowy regulamin wewnętrzny, w którym określone zostaną między innymi sposoby dystrybucji dokumentów, procedura pisemna czy też sporządzanie skróconych protokołów posiedzeń.
- (13) Zasadniczo obrady grupy nie powinny być dostępne publicznie, ponieważ ich upublicznienie mogłoby mieć negatywny wpływ na budowanie wzajemnego zaufania między członkami, ze względu na fakt, że często dotyczą one kwestii bezpieczeństwa publicznego. Grupa może jednak zdecydować, w porozumieniu z przewodniczącym, o upublicznieniu obrad nad określonymi zagadnieniami oraz o ułatwieniu udostępniania publicznie odpowiedniej dokumentacji.
- (14) W celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania grupy od dnia, o którym mowa w art. 24 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/1148, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w dniu następującym po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Sieci i Systemów Informatycznych ustanowionego na mocy art. 22 dyrektywy (UE) 2016/1148,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Cel

Niniejszą decyzją ustanawia się procedury niezbędne do funkcjonowania grupy współpracy („grupa”) powołanej na mocy art. 11 dyrektywy (UE) 2016/1148.

Artykuł 2

Przewodniczący grupy

1. Grupie przewodniczy przedstawiciel państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Unii Europejskiej. Przewodniczącego w wykonywaniu obowiązków wspiera przedstawiciel państwa członkowskiego, które sprawowało poprzednią prezydencję Rady Unii, oraz przedstawiciel państwa, które będzie sprawować następną.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i na wniosek przedstawiciela państwa członkowskiego sprawującego prezydencję w Radzie Unii Europejskiej, w przypadku gdy państwo to odstąpiłoby od przewodniczenia grupie, grupa może podjąć decyzję większością dwóch trzecich głosów swoich członków o wybraniu spośród państw członkowskich zastępczego przewodniczącego na okres do momentu objęcia tej funkcji przez następnego przewodniczącego zgodnie z ust. 1.

*Artykuł 3***Zwoływanie posiedzeń**

1. Posiedzenia grupy zwołuje przewodniczący, bądź z własnej inicjatywy, bądź na wniosek zwykłej większości członków grupy. Przewodniczący przedstawia wstępny harmonogram posiedzeń w trakcie swojej kadencji, uwzględniając program prac grupy.
2. Posiedzenia grupy odbywają się co do zasady w pomieszczeniach Komisji.

*Artykuł 4***Metody pracy**

Grupa prowadzi prace, łącząc posiedzenia w formie spotkań fizycznych lub wirtualnych z procedurą pisemną.

*Artykuł 5***Porządek obrad**

1. Przewodniczący, z pomocą sekretariatu, opracowuje porządek obrad i przesyła go członkom grupy.
2. Grupa przyjmuje porządek obrad na początku posiedzenia.

*Artykuł 6***Zasady głosowania i stanowiska zajmowane przez członków grupy**

1. Decyzje grupy podejmowane są w drodze konsensusu, chyba że w niniejszej decyzji określono inaczej.
2. Jeżeli przeprowadza się głosowanie, członkowie, którzy głosowali przeciw albo wstrzymywali się od głosu, mają prawo do tego, by streszczenie uzasadnienia ich stanowiska zostało załączone do dokumentu poddawanego głosowaniu.
3. Grupa przyjmuje swój program prac większością dwóch trzecich głosów swoich członków.

*Artykuł 7***Osoby trzecie i eksperci**

1. Przedstawiciele państw przystępujących zaprasza się do udziału w posiedzeniach grupy od daty podpisania traktatu o przystąpieniu do UE.
2. Przewodniczący może, z własnej inicjatywy lub na wniosek członka grupy, podjąć decyzję o zaproszeniu przedstawicieli odpowiednich zainteresowanych stron lub ekspertów do udziału w posiedzeniu grupy lub w określonej części takiego posiedzenia. Członkowie grupy mogą jednak zwykłą większością głosów sprzeciwić się takiemu udziałowi.
3. Przedstawiciele osób trzecich i odpowiednich zainteresowanych stron oraz eksperci, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą być obecni podczas głosowania grupy ani brać w nim udziału.

*Artykuł 8***Tworzenie podgrup**

1. Grupa może tworzyć podgrupy celem zbadania określonych kwestii w ramach swoich prac.
2. Grupa określa zakres obowiązków podgrup. Podgrupy składają grupie sprawozdania i są rozwiązywane po wypełnieniu swojego mandatu.

3. Komisja zapewnia podgrupom, o których mowa w ust. 1, obsługę sekretariatu.
4. Przepisy dotyczące dostępu do dokumentów i poufności, o których mowa w art. 10, przepisy dotyczące ochrony danych osobowych, o których mowa w art. 11, oraz przepisy dotyczące kosztów związanych z udziałem w posiedzeniach, o których mowa w art. 12, mają zastosowanie do podgrup.

Artykuł 9

Regulamin wewnętrzny

1. Grupa przyjmuje swój regulamin wewnętrzny większością dwóch trzecich głosów swoich członków.
2. Przewodniczący może zaproponować, na wniosek członka grupy lub z własnej inicjatywy, wprowadzenie zmian do regulaminu.

Artykuł 10

Dostęp do dokumentów i poufność

1. Skierowane do grupy wnioski o dostęp do dokumentów dotyczących działalności grupy rozpatruje Komisja zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
2. Obrady grupy nie są publicznie dostępne. W porozumieniu z przewodniczącym grupa może podjąć decyzję o upublicznieniu swoich obrad dotyczących pewnych zagadnień.
3. Dokumenty przekazywane członkom grupy, przedstawicielom osób trzecich i ekspertom nie są udostępniane publicznie, chyba że udzielono dostępu do tych dokumentów zgodnie z ust. 1 lub Komisja udostępnia je publicznie w innym trybie.
4. Przepisy Komisji dotyczące bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, ustanowione w decyzji Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽²⁾ i (UE, Euratom) 2015/444 ⁽³⁾ mają zastosowanie do wszelkich takich informacji otrzymanych bądź przetwarzanych przez grupę lub od niej pochodzących. Informacje przetwarzane przez grupę, które są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej, muszą być należycie chronione.
5. Na członkach grupy, a także przedstawicielach osób trzecich i ekspertach, spoczywa obowiązek zachowania poufności, o którym mowa w niniejszym artykule. Przewodniczący zapewnia, by przedstawiciele osób trzecich i eksperci zostali powiadomieni o obowiązujących ich wymaganiach dotyczących poufności.

Artykuł 11

Ochrona danych osobowych

Przetwarzanie przez grupę danych osobowych musi odbywać się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾.

Artykuł 12

Koszty związane z udziałem w posiedzeniach

1. Komisja nie wypłaca wynagrodzenia osobom zaangażowanym w działania grupy za świadczone przez nie usługi.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

2. Koszty podróży poniesione przez osoby uczestniczące w posiedzeniach grupy mogą być zwracane przez Komisję. Zwrot kosztów następuje zgodnie z przepisami obowiązującymi w Komisji oraz w granicach dostępnych środków przyznanych służbom Komisji w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL